

KÖR-HÁZUNK

2004 • I. évf. • 1. szám

JÓSA ANDRÁS KÓRHÁZ FOLYÓIRATA

A tartalomból:

Simmelweis és korunk
3. oldal

ARC-KÉP: Kapta Jenőné
8. oldal

Megyei
kardiológiai központ
12. oldal

Pályázat a vaszkuláris
centrum megvalósításához
14. oldal

Az újszülöttek
esélyegyenlőségéért
18. oldal

Semmelweis Ignác születésének 186. évfordulója alkalmából rendezett díjátadó ünnepség

Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium Budapesten, a Duna Palotában a Magyar Egészségügy Napja (Semmelweis Nap) alkalmából Pro Sanitate emlékéremmel jutalmazta Vargáné Dr. Kiss Júliát, az Anaesthesiológiai és Intenzív Therápiás Osztály osztályvezető főorvosát. Miniszteri dicséretben részesült Dr. Nagy János gazdasági igazgató és Urbán Miklósné az Ortopédiai Osztály részlegvezető helyettese.

Birta Sándor, a megyei közgyűlés tanácsnoka Dr. Pintérné Dr. Gönczi Ágnes főigazgatónőnek adta át a megyei közgyűlés Semmelweis-díját.

Tukacs István alpolgármester Nyíregyháza város kiváló egészségügyi dolgozója Eisert Árpád-díjat adományozott Dr. Dohanics Sándornak Szülészeti-Nőgyógyászati Osztály főorvosának és Onder Jánosnénak az I. Pulmonológiai Osztály részlegfelelős ápolójának.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Jósza András Kórház vezetősége minden évben Semmelweisdíjjal jutalmazza azok munkáját, akik a legtöbbet teszik a betegek gyógyulásáért, illetve a háttérzolgáltatásban segítik a gyógyító munka hatékony működését. A díjakat Dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes főigazgatónő adta át.

A Jósza András Kórház 2004. év kitüntettjei:

Dr. Vancsó Ágnes osztályvezető főorvosnő, Szájsebészeti Osztály

Dr. Kokas Attila osztályvezető főorvos helyettes,
Szülészeti-Nőgyógyászati Osztály

Dr. Aisa Karsheh osztályvezető főorvos helyettes,
Sürgősségi Betegellátó Osztály

Dr. Szerafin László megbízott osztályvezető főorvos,
II. Belgyógyászati Osztály

Dr. Kállay Tünde osztályvezető főorvosnő, Bőrgyógyászati Osztály

Dr. Sántha János főorvos, III. Belgyógyászati Osztály

Dr. Princzinger Ágota osztályvezető főorvos helyettes,
I. Gyermekosztály

Dr. Papp István főorvos, I. Gyermekosztály

Obsitos Lászlóné részlegfelelős ápoló, II. Sebészeti Osztály

Dokáné Molnár Matild műtősnő, Eisert Árpád Központi Műtő

Kiss Lászlóné részlegfelelős asszisztens,
Nőgyógyászati járóbeteg ellátás

Magyar Valéria ápoló, Neurológiai Osztály

Czuczor Judit részlegfelelős ápoló, Onkoradiológiai Osztály

Busák Béláné ápoló, III. Belgyógyászati Osztály

Antal Kálmánné részlegfelelős ápoló, I. Gyermekosztály

Katona László boncmester, Pathológiai Osztály

Fekete Józsefné asszisztens, Szemészeti járóbeteg ellátás

Bodnár Miklós rtg. asszisztens, Városi Tüdőgondozó

Benke Istvánné anyaggazdálkodási reszortvezető,
Logisztikai Osztály

Paraicz Tamásné informatikai témafelelős,
Informatikai és Dokumentációs Osztály

Keményffy Gyuláné munkaügyi előadó, Munkaerő
és Bér gazdálkodási Osztály

Tass Emőke személyügyi csoportvezető, Humánpolitikai Osztály

Mócsánné Ambrus Katalin informatikus, Informatikai és
Dokumentációs Osztály

Dr. Prokoláb Zoltán főorvos, Urológiai Osztály

Dr. Francz Mónika osztályvezető főorvos, Pathológiai Osztály

Semmelweis és korunk

Semmelweis Ignác Fülöp 1818. július 1-én született Buda „szabad királyi városban”, Tabán városrészben, mint németajkú polgári család ötödik gyermeke. Apja jómódú fűszerkereskedő, anyja tisztességes kocsigyártó gyermeke volt. Érdemes megemlékezni a korról, melyben Semmelweis született.

A politikai és társadalmi változtatás szükségessége egyre kényszerítőbben hatotta át az embereket, és kerítette hatalmába a hazafias tenni akarás a polgárokat. Semmelweis neve és gyökerei ellenére mindig „hungarusnak”, azaz magyarnak vallotta magát, gimnáziumi és egyetemi tanulmányai során egyaránt. Apja a jogi pálya felé szeretne volna irányítani, és a hadbírói hivatást tűzte ki számára. Azonban egy évi joghallgatószkodás után a bécsi egyetem orvosi fakultására iratkozott át.

Az orvostanhallgatók között nagy létszámú magyar kortársa élt Bécsben. Az egyetem Európa elsőrangú intézményei közé tartozott. Csak az itt képzett orvosok kaphattak orvosi gyakorlat folytatására jogosító megbízatást az Osztrák - Magyar Monarchia egész területén. A bécsi és pesti egyetem felszereltsége, fejlettsége, oktatási körülményei között lényeges különbség volt. Azonban a XIX. század első felének végén már a hanyatlás jelei mutatkoztak. Ez megnyilvánult a professzori kar összetételében, a laboratóriumi felszerelésekben, a korszerű szemlélet hiányában. A zászlóvivők a francia orvostudomány képviselői lettek. Ekkor a pesti egyetemen még hiányzott a magyar orvosi szaknyelv, a magyar nyelvű oktatás. Bécsben döntötték el, hogy kik kerülhetnek a tanterv élére. Tehát az adott helyzetben a legjobb helyen sze-

rezhetett orvosi ismereteket Semmelweis, majd a bécsi I. sz. Szülészeti Klinikán dolgozhatott. Innen indul az a nagyívű és gyötrelmes pálya, melynek aggasztóan rövidre szabta a sors a kimenetelét, hiszen 1865. augusztus 13-án egy bécsi elmegyógyintézetben elhalálozott. Semmelwei-

set, akit nem méltatlanul neveznek világszerte az anyák megmentőjének, kutatói tehetőségén túl elszántsága, szorgalma emelte a legnagyobbak közé. Egyszerű a felismerés: „A kezeket méregteleníteni kell!”, mégis mennyi gyötrelme, megaláztatás, lekicsinylés, végül egy nagyívűnek induló szakmai karrier kettőtörése révén vált ez evidenciává.

Semmelweis nagyságát és egyben tragédiáját Papp Zoltán professzor eléggé plasztikusan fogalmazza meg, mely érvényes korunkra is, és úgy hiszem, a kutató, felfedező orvosra bármely korban.

1. Új felfedezéseket tenni
2. A korábbi eredményeket megerősíteni vagy cáfolni
3. A betegek javát szolgálni
4. Sikerélményben részesülni

A mi tudományunknak két sebezhető pontja van. Nem lehet centiméterekkel, vagy kiogramokkal mérni, ha így

közelítjük meg, nem exakt tudomány. A másik, hogy alkalmazott tudomány, tehát egyéb tudományágak eredményeit használja fel, olykor késéssel, ami jogosan teszi türelmetlené a rászorulókat. De Vergiliustól idézve: „Felix qui potuit rerum cognoscere causas”, azaz boldog az az ember, aki ké-

dott ki. Megelőzve korát felismerve, hogy a gyermekágyi láz fertőző eredetű.

1861-ben publikált könyvében, a Die Aetiologi-ben összefoglalta és átadta a szakmának ezen ismereteket. 1865-ben pedig a bécsi elmekórházban elhunyt. És amit Semmelweis nem vett észre, hogy az 1860-as évek Európájában páratlan fejlődésnek indultak a természettudományok. Új szellem és új erőviszonyok törtek felszínre. Megismerhetővé váltak Pasteur kutatásai, az eleven kórokozóval, a contagium vivummal kapcsolatosan.

Tulajdonképpen ez tette egyértelművé Semmelweis igazságát. Azonban ezt már ő nem tudta magáévá tenni. Nem vett róla tudomást.

A kitűnő bécsi iskola Skoda és Rokitsky szemléletére alapozva nem rezonált a bakteriológiai szemlélet jelentőségére.

Halála után 25-30 év hallgatást követően, a dualizmus korában tört meg a csend, 1891-ben hazahozták hamvait, díszsírhelyet kapott. 1906-ban ünnepélyesen leleplezték szobrát. Megjelentek összegyűjtött művei 1905-ben németül, majd egy év múlva magyarul. 1969-ben a budapesti orvosegyeteme felvette Semmelweis nevét.

A hatvanas évektől nem csak Semmelweist ünnepeljük, de a vele kapcsolatos történeti kutatás is reneszánszába érte.

Epikurosz soraival zárva: „Jobb ésszerű cselekvésben szerencsétlennek, mint értelmetlenül szerencsésnek lenni.”

*Dr. Dolinay Tamás
osztályvezető főorvos*

ünnepi beszéde elhangzott a Jósa András Kórházban rendezett Semmelweis díjtadó ünnepségen.

„A kórház alakítja őket vagy ők alakítják a kórházat?”

Dr. Vargáné Kiss Júlia a miniszter „Pro Sanitate” ki-tüntetését vehette át a mi-nisztériumban rendezett ün-nepségen, dr Francz Mónika és Bodnár Miklós a kórház Semmelweis díját kapták.

Vargáné dr. Kiss Juliánna az aneszteziológiai és inten-zív terápiás osztály vezetőjét nem könnyű elérni. Mikor kerestem, legtöbbször azt mondták, a műtőben van, ahova még sem mehettem utána. Aztán az egyik nap ebédidőben épp az irodájában ült, mikor benyitottam. Úgy tűnt, a napi rutin mellett nem is bánta, hogy egy kicsit mással kell foglalkoznia. Igaz, ennek ellenére sem könnyű a vele folytatott be-szélgetést pontosan leírni, mert a rövid tömondatok mellett a legfontosabb köz-lendőket gesztusokkal, hangsúlyokkal jelzi.

A főorvosnő a debreceni egyetemi évek után 1978-ban került a Jósa András Kórházba. Azt mondja, ak-kor még lehetett választani, ki milyen szakterületen akar tovább dolgozni, nagyon sok üres állás volt a kórház-ban. A nyíregyházi intenzív osztálynak a szakmai ber-kekben már akkor is jó híre volt, állítja a főorvos. A szak-terület újdonságnak számí-tott a szakmában, a régióban elsősk közt alakult meg a nyíregyházi osztály.

– Maklár főorvos fiatalok-ból válogatta az osztály egy-re bővülő orvosi stábját. Ak-kor jöttem ide, aztán láthatja, azóta itt is maradtam- mondja az osztályvezető.

– Ezen az osztályon az or-vosi szakmának a legnehe-zebb kihívásával is naponta kell szembesülnie, a legsú-lyosabb állapotban lévő be-tegek kerülnek ide, és a leg-gondosabb kezelés mellett sem lehet mindig segíteni

Semmelweis születési évfordulóján kórházunkban so-kan kaptak kitüntetéseket, közülük három szakemberrel beszélgettem. A beszélgetések után derült ki, hogy a há-rom kitüntetett éppen egy-egy évtizednyi idővel később pályakezdőként került az intézménybe, de egyiküknek sem volt más munkahelyük eddig.

Három különböző korosztály képviselőjével beszélget-tem, de mégis mindhármán azonos dolgokat hangsú-lyoztak. Mindennapjaikra lettem volna kíváncsi, de mindhármán leginkább csak a munkájukról meséltek. Mindhármán beszéltek arról, hogy nagybírú elődeik olyan iskolát teremtettek, amelyhez már „csak” igazod-ni kellett. A munkáról, a munkához való viszonyukról is egyformán szólnak. Egyikőjük sem feledkezett meg arról, hogy dicsérje az általa vezetett kollektívát, és az érdeme-ket a munkatársaknak tulajdonítsa.

A sok hasonlóság után felmerült bennem a kérdés: a „kórház” alakította őket ilyené vagy ők is azok közé tartoznak, akik a „kórházat” alakítják?

rajtuk. Naponta kell szembe-nézni az elmúlás, a halál gondolatával, amivel a leg-több ember csak kivételes helyzetekben találkozik. Ho-gyan éli meg ezt a helyzetet – kérdezem a főorvosnőt.

– Aki ezt a naponta felme-rülő kérdést pszichésen nem tudja feldolgozni előbb-utóbb más szakterületet vá-laszt. Az ápolónők között, akik legtöbbet vannak a be-tegekkel és közben nehéz fi-zikai munkát is végeznek, ezért is nagy a fluktuáció. Ennyi év után is nagyon ne-héz a súlyos betegek gondo-lataival, érzéseivel szembe-sülni – mondja a doktornő.

A főorvosnő a szakterületén belül legszívesebben az anesz-teziológiával foglalkozik.

– Ha a szakmánkban egy orvos egy megyei kórház-ban helyezkedik el, akkor a kutatásra nem lesz ideje. A szakmán belül mindennel kell foglalkoznia, naponta új és új helyzetekkel kell szembesülnie. Keresni, ku-tatnia kell, hogy miként le-het segíteni a betegen, mi-lyen eljárást is választhatna a gyógyításra.

Osztályvezetőként a Mak-lár főorvos által végzett munkát kívánja folytatni az ő szellemében.

Az osztály felszereltsége a mai kor követelményeinek is megfelel, de mindig újabb-korszerűbb műszereket gyár-tanak, ezért fel kell újítani a felszereléseket. A legnagyobb kihívás az orvosoknak és az ápolóknak, hogy az újabb és újabb műszereket megismer-jék, azokat megfelelően al-kalmazzák.

„...akkor figyelmezte-tem magam.”

– Az orvosi szakmában nem csak a műszerek, a gyógyszerek és a gyógy-módok is gyorsan változnak, folyamatosan tanulnunk kell – mondja a főorvos.

Mikor a családjáról kérde-zem, az íróasztalán álló kép-re mutat a doktornő.

– Ő a lányom, már egyete-mista, ő más szakmát választott. Azt el kell fogadnunk, hogy olyan munkát választottam, ahol kevés szabad-ideje van az embernek.

Azt is megkérdeztem a fő-orvosnőtől, hogy ennyi év

után elégedett-e a munkahe-lyével, hogy látja, milyen munkáltató a kórház illetve a magyar egészségügy?

– Amit tud nyújtani a kór-ház és az egészségügy, azt nyújtja. Ha néha úgy érzem, hogy keveset kapunk, akkor figyelmeztetem magam, hogy legyen fegyelmezett. Amikor nagyon kellett akkor kaptam. Így például lakást-mondja az osztályvezető.

Mikor a főorvosnő úgy ér-zi, hogy lassan a beszélgetés végére értünk, akkor még rám szól, kicsit a hangját is megemeli:

– Amit eddig mondtam, abból azt ír le, amit akar, de amit most mondok, azt ne hagyja ki! Ha ezt a kitün-te-tést valóban a szakmai mun-kám elismeréseként kaptam, ha a kórház vezetői valóban úgy látták, hogy ezen az osz-tályon jól dolgozunk, akkor az nem az én érdemem. Nyolcvanhárom ember dol-gozik itt, és csak akkor tu-dunk eredményesek lenni, ha mindenki jól végzi a munkáját. A vezetőre háruló hivatali feladataimat is meg-osztom a főorvos társaim-mal, ebben még a kinevezés idején megegyeztünk.

Dr. Francz Mónika a pa-tológia osztályvezető főorvo-sa már ötödévesként is a nyíregyházi kórházban dol-gozott, majd végzés után 1988-tól lett az intézmény al-kalmazottja. Mikor a főor-vosnőt személyesen kere-sem, először szabadkozik, hogy nagyon sok a munkája, válasszunk egy másik idő-pontot a beszélgetésre. Az-tán nézegeti a naptárt, pró-bálunk megfelelő időpontot találni, végül csak legyint:

– Ha már itt van, essünk túl rajta – mondja.

Ígérete ellenére lett patológus

A főorvostól megtudjuk, még egyetemistaként kötött ösztöndíjszerződést a Jósa András Kórházzal, így került Nyíregyházára, miután Debrecenben végzett.

– Még orvostanhallgatóként választotta ezt a szakterületet – kérdezem a főorvosnőt.

– Kórbonctanból a szigorlaton azért kaptam hármast helyett négyest, mert megígértem a professzornak, hogy nem leszek soha patológus. Az ösztöndíjszerződés megkötésére a körülmények miatt kényszerültem rá, utána már nem válogathattam, hogy hol, melyik osztályon is dolgozhatnék. Mielőtt idejöttem, végiggondoltam a dolgot, és vállaltam a feladatot. Szóval, azért ne gondolja, hogy foghúzással járó fájdalmakat átélve jöttem ide. Igaz, a szüleimmel is voltak vitáim a szak választása miatt. Apukám azt gondolta, hogy a gyógyítás felelőssége elől menekülök, sok évi tanulás után. Aztán egyszer leültünk és elmagyaráztam azt, amiről a laikusok nagyon keveset tudnak, hogy mi a patológus feladata. Elmondtam, hogy mennyi minden függhet vagy változhat a munkánk alapján a terápiában. Akkor elfogadta a döntésem, ami utólag sem bizonyult rossz döntésnek, mert én is megszerettem a szakmámat – mondja a főorvosnő.

Mikor megjegyzem, hogy bizony még az orvos szakmán belül is gyakran hallani, hogy a szakmai rangsorban a patológust leghátulra sorolják, bólogat, hogy ő is tudja ezt. Aztán hozzátesszi, hogy csak azok vélekednek így, akik gyógyító munkájuk során eddig még nem kerültek velük közvetlen munkakapcsolatba.

A főorvosnő elmondta,

hogy a szakterületén belül a szövettan érdekli a leginkább. Azt mondja, egy ekkora nagy megyei kórházban annyiféle esetet produkál az élet, hogy ezen belül különösebben már nem nagyon válogathat. Aztán megemlíti, hogy a most bevezetett emlőrákszűrési program következtében a korábbinál több, a betegség kezdeti szakaszára jellemző elváltozásokat vizsgálnak. Itt olyan esetek is előfordulnak, amelyekkel a szakirodalom leírásaiban még nem találkoztak.

A főorvosnőt arra is megkértem, hogy értékelje az osztálya szakmai munkáját. A szakember szerint országosan is elismerik a tevékenységüket, de rögtön hozzá is teszi: „Ez nem az én érdemem.”

– Itt nagyhírű elődök dolgoztak. Az osztályunk szakmai munkáját, szakmai hírnevét Gerlei tanár úr alapozta meg. Ő nem csak az orvosi szakterület fejlesztésével foglalkozott. Nagy hangsúlyt helyezett arra is, hogy az asszisztenseket továbbképezze, hogy tudják mi a feladatuk és mi a felelősségük. Még ma is dolgoznak olyan asszisztensek, akik a tőle megismert-tanult szakmai felelősséget képviselik, és ezt tovább is adják az új munkatársaknak. Aztán hosszú évekeig Dauda főorvos úr vezette az osztályt. Ő a mellette dolgozó orvosok szakmai továbbképzésére fordított nagy hangsúlyt. Így aztán nekem már nagyon könnyű dolgom volt – állítja a főorvosnő.

Igaz, a beszélgetés során az is kiderül, hogy csak a szakma területén van könnyű dolga a főorvosnak. A munka mennyiségét tekintve ez már nem igaz. A patológián most három szakorvos és egy rezidens dolgozik, de a munka mennyisége alapján, az előírások szerint 14 orvos-

ra lenne szükség az osztályon, így aztán az itt dolgozókra óriási teher hárul, szabadidejük szinte nincs is. A főorvosnő sem tud sokat együtt lenni két gyermekével és férjével. Azt mondja, szerencsére, hogy nagyszerű társa van, aki megértő és nagyon sok mindenben segíti, hogy nyugodtan végezhesse kórházi munkáját.

A főorvosnőtől végül megkérdeztem, mi az, amit az elmúlt évek szakmai-vezetői munkájából kiemelne? Elmondta, hogy kialakítottak egy számítógépes leletkészítést segítő rendszert, ami nemzetközi szinten is megállná a helyét. A másik fontos feladata a minőségbiztosítási rendszer bevezetése, megvalósítása és folyamatos betartatása.

– Ez nem sikerülhetne a munkatársaim nélkül – állítja a főorvosnő. Azt gondolom, ez a díj, amit kaptam az egész osztály munkájának is szól.

•

Bodnár Miklós 1987-ben lett a kórház városi tüdőszűrő állomásának a vezetője. A vezető röntgen szakasszisztens hűséges ember. Miután 1967-ben leérettségizett, 1968-ban alkalmazásba állt a megyei tüdőszűrő állomáson és azóta is ott dolgozik.

A kezdés éveiről láthatóan szívesen mesél.

– Az intézetbe kerülve tizenhét évesen át a vidéki szűréseken dolgoztam. Sokszor olyan volt egy-egy ilyen szűrőnap a kisebb falvakban, mint egy népünnepély. Bejártam az egész megyét, sokat voltunk úton. Akkor Kemény főorvos vezette a megyei szűrőintézetet. Ő nagyon sokat tett azért, hogy a megyében minél hatékonyabban megszervezze a tüdőszűrést. Ami nagyon fontos feladat volt, hisz akkor

még népbetegségnek számított ez Szabolcsban. Bár a technika az itt eltöltött harminchat év alatt rengeteget változott, a szakmai igényességet még a hatvanas években Kemény főorvos vezetői munkája alapozta meg. A lelkiismeretes munkának köszönhetően a hetvenes évek végére, a nyolcvanas évek elejére ez a súlyos betegség csak elvétve volt észlelhető – mondja Bodnár Miklós.

Hűséges a szakmájához

– Tudja, a változások közé tartozik az is, hogy ma már nem veszik olyan szigorúan a szűrést. Most csak a harminc év felettieknek küldünk értesítést a szűrővizsgálatról. Ennek ellenére a városban kiemelkedően jók a szűrési arányok, országosan is a legjobbak közt vagyunk – folytatja a vezető.

Megtudom, hogy évek során egy olyan rendszert alakítottak ki, hogy a harminc éven felüli nyíregyháziak évről évre nagyjából ugyanabban az időpontban kapnak behívót. Így meg is szokták, hogy általában egy adott hónapban várható a vizsgálatra szóló idézés. Természetesen ma már számítógéprendszer segíti az idézést is. Ugyanakkor ma is megvan minden nyíregyházi állandó lakos korábbi vizsgálati eredménye is, amelyet egy korszerű kartotékozó rendszerben tárolnak. A számítógépes rendszer online kapcsolatban van a megyei tüdőszűrő központ rendszerével, így a párhuzamos vizsgálatok is elkerülhetők, illetve megtalálhatók a korábbi esetleges kezelések leírásai is.

A vezető asszisztens azt is elmondja, hogy a tüdőszűrés mellett egy felső légúti szűrővizsgálati módszert is kipróbáltak az elmúlt évben, amivel sok későbbi baj meg-

előzhető, vagy csökkenthető a káros hatások. Most azt tervezik, hogy ezt a szűrővizsgálatot is rendszeressé teszik, legalább a legjobban veszélyeztetett dohányosok körében.

A vezető asszisztens arra is büszke, hogy a szűrőközpontban dolgozók közt alacsony a fluktuáció. Megyei vezetőjük Obbágy főorvosnő az asszisztensek szakmai továbbképzését is szorgalmazza.

Itt nálunk minden évben van két-három kolléga, aki éppen továbbtanul. Ma a fiatalok előtt már a főiskolai végzettség lehetősége is megnyílt. Több fiatal el is végezte már a főiskolát – mondja Bodnár Miklós.

A szakembertől megtudom, szabadidejét a családjá körében Nyírszöllősen tölti. Hétvégeken szeretnek kirándulni. Felesége pedagógus és felnőtt lány is követte

vanéves koráig is szívesen dolgozna. Az évtizedek óta a városban dolgozó egészségügyi szakember sok nyíregyházi arcáról is jól ismer már az ismétlődő szűrések miatt. Azt is elárulja, hogy bizony jóleső érzés, mikor olyan meggyógyult betegekkel találkozunk, akit ők szűrtek ki a vizsgálaton. Láthatóan jól érzi magát a munkahelyén. A beszélgetés végén ő is, mint minden beszélgetőtársam, azt hangsúlyozza, hogy a kitüntetés annak a kiváló szakembergárdának a tagjairól szól, akikkel együtt dolgozik.

A láthatóan rendszerető Bodnár Miklós arra is büszke, hogy korszerű, rendezett körülmények között dolgozhat munkatársaival. Amikor kikísér, a szűrőállomás udvarán megáll, körül mutat.

– Na látja, azt szeretném még elérni, hogy ezt az udvart rendbe tegyük. Ha esik,

édesanyja példáját. Míg a fia az apja nyomdokain halad, ő is röntgenasszisztens, és az édesapja által vezetett szűrőállomáson dolgozik.

– Ő már a főiskolát is elvégezte – mondja büszkén az édesapa. Bodnár Miklós azt mondja, ha főnökei is úgy gondolják, akkor akár hat-

napokig nyakig a sár. Csak néhány betontégla kellene, már kértem én többször is, de tudja, mindig kevés a pénz. Talán a város is segíthetne, hogy rendbe hozzuk – mondja Bodnár Miklós.

Révay Zoltán

A pszichotikus betegekért

A Pszichotikus Betegek Érdekvédelmi Egyesülete alakulása óta – immár hét éve – segíti a pszichotikus betegeket az alapszabályban megfogalmazottaknak megfelelően.

Folyamatosan szaporodó lehetőségeket kínálunk a gyógyulásuk érdekében.

Havi rendszerességgel összejöveteleket tartunk, ahol a betegek és hozzátartozóik megbeszélhetik tapasztalataikat, hírt kaphatnak a különböző rendezvényekről. Gyakorta indítunk pszicho-educációs tréninget, pszichiáter szakor-

kozást tartunk. Gipsz- és üvegfestés, gyöngyfüzés, kézimunkázás színesíti a palettát, de társasjátékozni, zenét hallgatni is van lehetőség. A foglalkozás előmozdítja a betegek rehabilitációját, reszocializációját. A közösségnek személyiségformáló ereje van, a sorstársak között könnyebben feloldódnak a betegek, az elkészült munkák esztétikailag és pszichésen is örömet okoznak.

A betegek munkáiból évente kiállítást rendezünk. A közelmúltban szervezett kiállítás is igen sikeres volt. A ven-

vos vezetésével. A tréningeken megtanulják az érintettek a betegséggel kapcsolatos tudnivalókat, a gyógyszerek hatásait, esetleges mellékhatásokat, hogyan viselkedjünk betegtársainkkal.

Ügyfélszolgálati irodát működtetünk, ahol sorstársai – tanácsadók állnak a betegek és az érdeklődők rendelkezésére (a Medikus Szálló helyiségében).

A betegek nagy részének igen nagy megkönnyebbülést jelent, ha úgymond „Kibeszélhetik magukat”.

Hetente két alkalommal kézműves, illetve klubfoglal-

dégekben kedves, elismerő szavakat találhatunk. Szinte sokan hihetetlennek tartják, hogy ilyen, már-már művészek mondható festményeket képesek betegek készíteni. A helyi kiállításon kívül bemutatkoztunk már Szegeden Szakmai Konferencián, Budapesten a Civilládán, a Szívárvány Idősek Otthonában és a VMK-ban.

A társadalomban meglévő előítéleteket a betegek munkáinak bemutatásával, tájékoztató füzet terjesztésével igyekszünk csökkenteni.

Keller Bálintné
elnökhelyettes

NYÍLT REUMATOLÓGIAI NAP NYÍREGYHÁZÁN

Az Egészséges Nemzetért Népegészségügyi Program keretében központi programtervezet alapján Országos Reumatológiai Napok megszervezésére került sor tíz megyében és Budapesten.

A rendezvénysorozat ez év márciusában indult egy napos események formájában tizenhét helyszínnel.

A program célja: betegfelvilágosító előadásokkal, mozgásterápia bemutatókkal és egyéni tanácsadással segíteni a lakosság mozgásszervi ismereteinek bővítését és táplálkozáskultúrájának javulását.

Nyíregyházán 2004. július

19-én 10-16 óra között került sor a „Reumatológiai Napok” megtartására a Zay Anna Egészségügyi Szakközépiskolában.

A rendezvény fővédnökei: Csabai Lászlóné, Nyíregyháza Megyei Jogú Város polgármestere, Dr. Poór Gyula ORFI főigazgató, Dr. Kósa Zsigmond megyei tisztifőorvos és Dr. Pintérné Dr. Gönczi Ágnes, kórházunk főigazgatója volt, szakmai felelőse és szervezője Dr. Varjú Tibor osztályvezető főorvos volt.

Az egész napos program eseményei egyidejűleg különböző helyszíneken zajlottak.

A leggyakoribb mozgás-

szervi betegségekről, gyógyszeres és fürdőterápiáról, valamint a helyes táplálkozásról színvonalas, képekkel is jól demonstrált előadásokat hallhattak a résztvevők kórházunk reumatológus szakorvosaitól.

Csoportos oktatás formájában az érdeklődők elsajátíthatták az adott betegségek megelőzésére és kezelésére szolgáló gyógytornaelemeket, amelyeket a mindennapi gyakorlatban eredményesen tudnak alkalmazni.

A változatos programok során a jelenlévőknek lehetőségük nyílt csonttritkulás szűrővizsgálatra DEXA alkarmérővel.

A résztvevők számára

igény szerint egyéni szaktanácsadásra volt mód, ahol testreszabottan kaptak orvosi segítséget problémáikra.

A rendezvény sikerét a nagyszámú érdeklődő különösen aktív részvétele igazolja.

Sok hasznos információval és ismeretanyaggal gazdagodtak a jelenlévők.

A fenti rendezvénnyel egyidejűleg a háziorvos kollegák számára Dr. Varjú Tibor az arthritis centrumok létrejöttéről tartott ismertetést, valamint az ízületi gyulladás témakörében több magas szakmai színvonalú továbbképző előadás hangzott el.

*Dr. Kresák Ilona
reumatológus főorvos*

A Kamilliánus Rend előjáróinak látogatása kórházunkban

A nyíregyházi Kamilliánus Rend minden évben július 14-én, Szent Kamill napján megemlékezik a betegek védőszentjéről. Ez több napos rendezvény, melyen ünnepi szentmisén vettek részt a máriapócsi kegytemplomban, és ekkor avatták fel az új kamilliánus családtagokat. Ezek a kamilliánus önkéntesek különböző egészségügyi és szociális intézményekben vállalnak lelki gondozást és ápolást.

Kórházunk is már 10 éve jó kapcsolatban van a Kamilliánus Rend vezetőivel és önkéntes segítőivel, akik beteglátogatást végeznek különböző osztályokon.

Az idei kamilliánus ünnep alkalmából a Nyíregyházán tartózkodó Kamilliánus Rend előjárói szerte a világ tájairól tiszteletüket tették intézményünkben is. A kamilliánus vendégek között köszöntöttük Frank Monks-ot, a Kamilliánus Rend generálisát, Dr. Jacques Simporé-t a Generális Tanács elnökét,

Isabel Calderon-t, a kolumbiai önkéntesek világi testületének vezetőjét, Elvira Scalise-t, az argentin önkéntesek világi testületének vezetőjét, Rosa Bianca Carpene-t, az olaszországi önkéntesek világi testületének

vezetőjét, Pizzolató Silvana Beatriz nővért, a nyíregyházi Szent Kamill Leányai Szerzetesi Intézmény vezetőjét, Szabó Gábort, a Magyarországi Kamilliánus Családok Egyesületének alelnökét és P. Dr. Anton Gots, a Kamil-

liánus Rend Nyíregyháza-Borbánya rendház főnökét. Dr. Pintérné Dr. Gönczi Ágnes főigazgatónő köszöntötte a vendégeket, és elmondta, hogy nagy jelentősége van a lelki gondozásnak, ami a holisztikus gyógyítás része. Rámutatott továbbá arra is, hogy a betegek elégedettségét növeli a kórházban jól működő lelkesítő szolgálat és az ezt kiegészítő önkéntes kamilliánus családok lelki gondozói munkája.

Dr. Exterdéné Zsurkai Ilona humánpolitikai osztályvezetőnő ismertette a kórház történetét, és ezen belül a kápolna létesítését, mely ökumenikus jellegű, és így járul hozzá a betegek lelki felépüléséhez. Bemutatta a négy lelkesítő szolgálatot, mely példaértékűen működik. Beszült a kamilliánus családok tevékenységéről, az önkéntes beteglátogatásokról az osztályokon. Meltatta P. Dr. Anton Gots rendházfőnök áldozatos tevékenységét, figyelmét, jólel-

kűségét, amellyel a kórházban folyó lelki gondozást figyelemmel kíséri és segíti.

Beszült a több éves kiváló és rendszeres kapcsolatról, mely a Kamilliánus Rend vezetője és a kórház menedzsmentje között kialakult. Meleg szeretettel üdvözölte Pizzolató Silvana Beatriz brazil származású nővért, a Nyíregyházán élő kamilliánus szerzetes nővérek vezetőjét, akik maguk is rendszeresen látogatják a kórházunkban gyógyuló betegeket. A tájékoztató után a hallgatói kérdésekre választottak a kamilliánus családok jelenlévő vezetői, Dr. Újváry Attiláné, Gégyény Béláné és Molnár Péter. A gyakorlati példákon keresztül mutatták be az önkéntesek tevékenységét.

A tanácskozás végén a kórház dolgozói a vendégeket a kápolnába kísérték, akik hálaadással fejezték be itteni látogatásukat.

*Zékány Szilvia
PR munkatárs*

és akkor valahogy megáll fölöttünk az idő

Folytatódik hát az „Arc-Kép”, s amikor a főszervező megnevezte, ki következ-zék, a szervezőbizottságban általános volt a helyeslés. Több is annál. Öröme-nek mondhatni, hogy Kapta Jenőné nyugalmazott főnővér neve fölmerült. Nehezen találtunk rá, jócskán esedékes volt már, lapzártához vésszesen közel a beszélgetés, de azokban a napokban a tiszalöki honismereti táborban volt ha-laszthatatlan dolga, s nem érthettük el. Pár nappal ezelőtt otthona megnyílt végre előttünk, és olyan kedvességgel fo-gadott bennünket Terike (engedelmével így, keresztnevéen szólíthattuk), mintha régi ismerősök lennénk. És beszélgeté-sünk is úgy indult, olyan természet-séggel, mintha éppen csak elhagytuk volna valahol.

Értelmiségi család negyedik lányá-ként születtem, 1960-ban érettségiztem, aztán az orvosira – eldöntötte azt a származás – nem vettek fel... Volt a családnak egy orvos ismerőse, besegít-tett a városi tanács egészségügyi osztá-lyára körzeti ápolónői munkakörbe. Természetesen azonnal be kellett irat-koznom a hároméves ápolónői tanfo-lyamra, amit folyamatosan el is végez-tem. Szerencsés voltam, mert egyszerre tanultam és gyakoroltam a szakmát. Reggel 6-tól délután 2-ig munka, este 6-ig tanulás – ez volt a ritmus. Nem volt könnyű. De annál hasznosabb, alapo-sabb ez a képzés, ráadásul neves or-vos-tanáraink voltak, különösen Eisert Árpád főorvos úrtól kaptunk sokat. Mostanában lesz 40. évfordulója a mi „iskolánknak”, hiszen ’64-ben végez-tünk. Abban az évben indult a Sóstói úti tüdőszanatórium is, a frissen végzett ápolónők közül négyen oda kerültünk. A Kivizsgáló Osztályon főnővérként dolgoztam pár hónapig. Nagyon elfo-gódott voltam, izgultam, ráadásul kine-vezésem előtt egy héttel vakbélműtéten estem át. Úgy emlékszem, szépen, jól dolgoztunk, és szerettem is azt a mun-kát. A Nyírbélteki Kórházban működő extrapulmonális Sebészeti Osztály 1964 végén a Tüdőszanatóriumban lett elhe-lyezve. Nem volt altató asszisztens, így a betegellátó osztályról átkerültem a műtőbe. Az altatás elméleti és gyakor-lati alapjait Dr. Maklár Elek főorvos és Dr. Fábián Sándor főorvos segítségével

sajátítottam el, majd Budapesten egy-éves képzésben részesültem. Hét szép évet töltöttem el itt. Közben megháza-sodtam, de mert a férjem felszolgáló volt, a gyerekeket magukra hagyni meg nem lehetett, pályát kellett változtat-nom. Három évig itthon maradtam, ne-veltem a gyermekeimet, vezettem a háztartást, de aztán visszatértem a pá-lyára, előbb csak a rendelőintézet bal-eseti sebészetére, ahol inkább csak ad-minisztrátor lehettem, mint asszisztens, hetente négy-ötszáz táppénzes nyilván-tartás fordult meg a kezem alatt, renge-teg írnivaló, gépies, fantáziátlan mun-ka, hát nem volt nagy öröm. Egy na-pon, ’81 novemberében hívatott a kór-ház akkori főigazgatója. Nagyon megle-pődtem, mert azt kérte tőlem, hogy szervezzem meg a ’82 januárjában in-duló Felvételi részleget. Amikor tájéko-zódni próbáltam, hogyan is lássak hoz-zá – mert hiszen ez az osztály egy egé-szen új elképzelés volt, Magyarorszá-gon nem volt még egyetlen kórházban sem gyakorlata –, azt mondta, tegyek belátásom szerint. Azt tudtam, hogy en-nek az új osztálynak az a dolga, hogy

szűrőként felfogja a kórházra zúduló, sürgős ellátásra szoruló betegeket, hogy innen a lehető legmagasabb szín-tű gyors vizsgálatok után a legmegfele-lőbb osztályokra irányítsa őket – men-tesítse a késedelmek és fölösleges ter-hek alól egyszerre a beteget és az or-vost is. Mindezek mellett természetesen a halaszthatatlan beavatkozásokot ne-künk, magunknak kellett megoldani. Ez a progresszív ellátás lényege. Én a nő-vérrészleget vezettem. Kezdetben két belgyógyász orvos felváltva irányította a munkát. Ez az egész egy merőben új feladat volt, és menet közben idomult, alkalmazkodott a kívánalmakhoz, az

élet, a tapasztalás, a találékonyság, meg az orvosok utasításai formáltak.

Később, már 1985-ben, amikor a se-bészeti tömböt átadták, a földszinten kaptunk négy vizsgálot és Pikó Károly főorvos úr lett a vezetőnk – tulajdon-képpen ekkortól lettünk önálló osztály. A mi Sürgősségi Osztályunk közben minta lett az ország más kórházai szá-mára. (Egy szívleállás esetén például már a mentősök értesítettek bennün-ket, mire kell készülnünk, és mi már re-animációs részleggel vártuk, intenzív kórteremmel. Vagy egy mérgezés estén, ha előre jelezték, lehetőségünk volt a megfelelő felkészülésre és a gyors be-avatkozásra – és mennyire fontos volt a nővérek képzettsége, az intenzív terá-piás képzettség!) A nővérgárdát úgy alakítottam, hogy minél több fiatal ke-rüljön közénk, és sarkaltam, biztattam őket, hogy tanuljanak, érettségizzenek, képezzék magukat, mert láttam, hogy csak a magasán képzett ápolók képe-sek megfelelni a feladatoknak. Közülük azóta nagyon sokan osztályvezető fő-nővérek lettek, és ennek együtt örül-hettünk. Utódom is így került, első pil-lanattól megérezttem, hogy ő az, aki al-kalmas lesz a folytatásra, és nem is csa-lódtam benne.

A kórházi vezetés elismerte a munká-mat, ’80-ban „Miniszeri dicséretet” kap-tam, ’88-ban a „Kiváló munkáért” kitün-tetést, az „Ápolók Nemzetközi Napján ’97-ben „Kiváló munkáért” elismerő ok-levelet, és amikor 20 éves lett az osztá-lyunk, én is megkaptam az emlékpia-kettet. Elismerés volt nekem az is, hogy Juhász Jánosné, a kórház akkori ápolá-si igazgatója megbízott a helyettesi te-endők ellátásával 1991-92-ben, de azt már alig voltam képes megfelelően el-látni. Az én munkám mellett az már sok volt, két ilyen tüzes széken egyszerre ülni nem nekem való.

Sokszor elgondoltam, mi is kell ah-hoz, hogy valaki jó ápoló legyen. A legelső dolog, hogy megfontoltnak kell lenni, azután pedig szakmailag eleve felkészültnek, és végül, hogy sohasem szabad késlekedni – ha ez együtt van, nagy baj már nem lehet. És ha valaki vezető beosztásba kerül, nagyon fontos a jó szervezőkészség, de én nem hi-szem, hogy ez egy külön adottság, én inkább felelősségadatnak gondolom.

Rajz: Szabó Tibor

És ilyen beosztásban sohasem szabad kérkedni, az a legkönnyebb, azt bárki tud, pedig sokszor éppen „alulról” kapja a legnagyobb segítséget az ember. Amikor annak idején megbíztak a felvételi asszisztencia megszervezésével szerencsés voltam abban is, hogy bíztam a munkatársaimban, meghallgattam őket, összeraktuk, ki mit tud, milyen osztályról jött, milyen különleges tapasztalatokkal, ezeket a részleteket együtt illesztgettük össze. Az új feladatnak csak így, együtt felelhettünk meg, csak így sikerülhetett. Valóságos gyakorlólé hely lett a mi osztályunk, odajárt tanulni a szakiskola, a szakközépiskola, a főiskola, és aztán már az orvosegyetem hallgatói is. Csapat voltunk, és igazi csapatmunka minden napunk, és tudom, így maradt azóta is, amióta eljöttem – és ebben benne vagyok én is, benne van az én vezető beosztásom is. Volt, biztosan volt, amiben tévedtem,

de nem keserített meg, mert beláttam, és ha tudtam, korrigáltam. Csak köszönni tudom a társaimnak, a csapatnak, hogy így dolgozhattunk egymás mellett, egymást segítve.

1997. december 31-én a 37 éves munkaviszonyom után nyugdíjba mentem – nem kívánt el innen senki, maradhattam volna még, de a lányom kisebbik babája akkor érkezett. Így segíthettem nekik a legtöbbet akkor, nagymamaként. Azóta is jól megvagyok, nem unatkozom, délelőttöként kimegyek a temetőbe – családom nagyobbik fele már ott van. Aztán piac, házi teendők és sokat olvasok, amire fiatal koromban alig volt lehetőségem. Nyugdíjas klubba járok, az „Örökzöld Klubba”. Kedves, jó kis közösség vagyunk, régi és új ismerősök, elbeszélgetünk, kedvünk szerint énekelgetünk, néha csendesen megünnepeljük egymást névnapon, születésnapon, gyakran ki-

rándulunk, orvosi előadásokat hallgatunk. Úgy másfél órát töltünk el együtt, aztán megyünk haza. Jól telik az időm, eljárók hetente háromszor tornázni, néha bemegyek a kórházba is, nem veszik zokon, elbeszélgetünk egy kicsit, aztán hagyom dolgozni őket. Ha egyedül vagyok is férjem halála óta – akiről azt mondják, akik ismerték, máig gyakran emlegetik, hogy kivételesen stramm ember volt és nagyon kiváló, tekintélyes a szakmájában – szóval, ha egyedül vagyok is, találok bőven elfoglaltságot. Megbékéltem nyugdíjas korommal. Az embernek, én azt hiszem, egyébként is fel kell készülnie „fejben” és lélekben is erre. A fiataloknak, ha eljön az idő, helyet kell adni. Van ismerősöm, akivel egyszerre jöttünk nyugdíjba, azóta magába fordult, nem jár sehová, magányos, lefogyott, nem képes feldolgozni a saját korát, és ez nagyon szomorú. Azt hiszem, hogy én szerencsés vagyok, mert egy harmonikus családban nőhettem fel, és talán a génjeimben is eleve benne van egy természetes összhang, egy lelki kiegyensúlyozottság. Negyvenkilenc éves koromtól Cooper klubba jártam, este hattól futottam, hetente 3-szor kilenc éven át. Sajnos a gyerekek miatt abbahagytam. De azért ma is, sőt mostanában már különösen fontosnak tartom, hogy egészségesen éljek, egészségesen táplálkozzam, fontosnak tartom a magam testi-lelki harmóniáját. Vigyázok magamra, nem eszem kövérre magam, nem rongálom, nem rombolom magam – mert addig jó, amíg én segíthetek, és nem rajtam kell segíteni. Ez a kapaszkodó, hogy tartásunk legyen, hogy becsülhesük magunkat, a jóisten ha már megteremtett, ne legyünk teher, és akkor valahogy megáll fölöttünk az idő.

Engem megbecsültek a munkatársaim, talán mert én is megbecsültem őket, és ez egyáltalán nem esett nehezemre, hiszen magamat éppen így becsülhettem a legtöbbre. Örülök, hogy ezen a pályán lehettem, és ha még egyszer születnék is, ezt tenném. A napokban valamelyik klubtársam azt mondta: te mindenkin segítesz... Ezen még sohasem gondolkodtam el – de hát miért is ne segítenék, ha tehetem? Nem vár ezért az ember semmit. És mégis megkapja a legtöbbet, hogy jó szívvel szólnak hozzám, emlékeznek rám. Mi lehetne több, mit hogy megkérdik: – Hogy tetszenek lenni, Terike néni?

Terike néni jól van, bizonyíthatjuk mi is, akiknek megadatott, hogy megismerhettük, hogy szerény, ám annál megbittebb otthonában elbeszélgethetünk vele. Nézi aztán az ember a jegyzeteit s a rajzát, és bánja, mint a kutya, hogy nem kérdezett többet. Hiszen ez a tűneményes, lenyűgöző mosolyú, kortalan hölgy (és ezer bocsánat az utolsó két szóért!), Kapta Jenőné, pontosabban TERIKE néni, a kórház nyugalmazott főnővére sokkal többet tud az életről, annak mindennemű titkairól, mint amit mi abból megsejthettünk és megmutathattunk, miközben szavakból és vonalakból megkíséreltük portréját megrajzolni. Mármint hiába a bánat, az alkalom elszállt. Oda a misztikum, de annyira, hogy megszegyenül az ember, hogy egyáltalán szóba hozza a fogalmat, amibe kishitűsége miatt folyton belegabalyodik, míg arra keresi a választ, mi az a titok, mitől tud olyan nagyszerű és szép lenni némely ember? Még hogy misztikum, még hogy titokzatos természetfölöttség! TERIKE valaki más, valahogy több is, egyszerűbb is annál. És ez az alig valamit markoló beszélgetés, az épphogy csak felvázolt életút nem adhatja vissza s bárba sokkal többet mond – a megrajzolt portré sem, hogy kicsoda is Ő. Talán akik vele együtt, mellette éltek és élnek – talán ők tudnak valamit. Valamit, ami annyira egyszerű és nyilvánvaló, hogy az ember ezen döbben meg igazán. Azon, hogy Ő maga, élete, véghezvitt munkája nem több és nem kevesebb, mint csupa természeti valóság, csupa tény, csupa jól látható és jól érthető nyíltság. Azon döbbenünk meg, hogy lám, ilyen egyszerű (is lehet!) az Ember. Ezt a nem misztikus „csodát” nem lehet nem észre venni. Mert bármennyire is természetesnek, az okszerűségek következményének látszik, valóságos csoda az, hogy megállt fölötté, fölötté tényleg megállt az idő. Ha van megérdemelt, megszolgált „kegyelem”, hát ez valóban az. És aki tanúja ennek, aki megérti ezt a kézzelfoghatót, szemmel is jól láthatót, az részesévé, beavatottjává válik a legbecsebb üzenetnek: „Hamár a Jóisten megteremtett...”

Bugya István és Szabó Tibor

Az igazi ápolónő

Terike (mindenki számára csak ez a megszólítás létezhetett, hiszen olyan ember nem volt, aki ne szeretete volna) alapítója volt a Sürgősségi Osztálynak. Az osztály alapítását döntően elősegítette, mivel szinte vonzotta emberségével és szaktudásával erre a hálátlan (fizikailag és szellemileg igen megterhelő) helyre a szakdolgozókat. Több évtizedes tapasztalata abban is segített, hogy minél hamarabb kialakuljon az osztály munkarendje. Lehetetlen volt szigorúsága alól bármilyen lazítással „kilógni”, ugyanakkor döntéseit mindenki respektálta. Az ápolás területén valami újnak – Magyarországon addig nem alkalmazott –, sürgősségi ápolásnak teremtettem meg az alapjait. Jelenleg is aktív kapcsolatban van az osztály minden dolgozójával, akik sokszor évek után is megkeresik személyes problémáikkal. Amikor nyugdíjba ment, személyisége nagy űrt hagyott az osztályon, mégis nyugodtan töltheti nyugdíjas éveit, mert sikerrel nevelt, alakított és hagyott maga után egy megbízható, szakmailag igényes szakdolgozói gárdát. Munkája, embersége példamutató, nemcsak minden egészségügyi dolgozó, de minden ember számára is.

Dr. Pikó Károly

Ő az „Igazi Ápolónő”, a szó legszébb értelmében. Az, hogy mennyi évtizeden át dolgozott, és az, hogy egy új osztály létrehozásában is bábáskodott, azt szülőként nevelte, egyszerűen csak tény, fizikai valóság. Szakmai tudása, felkészültsége is megkérdőjelezhetetlen tény.

De ahogyan a betegekkel bánt, az ő mélyen emberi, együttérző, megnyugtató magatartása már lemérhetetlen. Kitorolhatatlan nyomot hagyott mindazokban, akiket ápolott, mindazokban, akikkel együtt dolgozott. Átadta, és át kellett venni azt a szellemiséget, amit olyan türelemmel, nyugalommal és természetességgel közvetített, hogy akik mellette voltak, csak hálások lehetnek ezért az adományért. A lényéből, arcából sugárzó különös, felejthetetlen szeretetből is mindenkinek jutott. Munkatársait családja részének tekintette, tanította, biztatta őket, és magánéleti gondjaik megoldásában is segítségükre volt.

Hogy milyen is volt? Arra egyetlen példát. Egyik ápolónőnk főiskolai diplomamunkájában főszerepet kapott az ő főnővére: a „Terike néni”. A vizsgáztató professzor a diplomaosztón rákérdezett: „Hol van most ez a hölgy?” És akkor Terike csendes mosollyal felállt: – Természetesen itt.

Veres Tamásné ápolási igazgató

Bugya István

Áldott percei voltunk

Burjánzó indák alól
 jaj-ha megindul barna romlás
 lenyűvetik mind a zöld és
 pozdorlanak a fönni szárnyak

Szívünk ha lehetett madár
 szállattuk tobzódó árnyak
 s letirolta tollunk a föld de
 áldott percei voltunk a nyárnak

RENDEZVÉNYNAPTÁR • 2004. SZEPTEMBER–OKTÓBER

- szeptember 3-4.** **Magyar Perinatológiai Társaság Kongresszusa**
Helyszín: Kodály Zoltán Általános Iskola
szervezők: Dr. Dicső Ferenc szakmacsoport vezető főorvos,
Dr. Pap Károly szakmacsoport vezető főorvos
- szeptember 8.** **A fizioterápia szerepe a megelőzésben, gyógyításban és rehabilitációban c. szakmai nap**
Helyszín: Jósa András Kórház, sebészeti tömb, Nagyelőadó terem
Szervező: Dr. Skribek Józsefné vezető gyógytornász
- szeptember 8.** **Ünnepi megemlékezés Prof. Dr. Eisert Árpád címzetes egyetemi tanár halálának 30. évfordulója alkalmából**
Helyszín: Eisert Árpád Központi Műtő előtere
Szervező: Dr. Exterdéné Zsurkai Ilona humánpolitikai osztályvezető
- szeptember 17-18.** **Magyar Belgyógyász Társaság Északkelet-Magyarországi Szakcsoportjának Tudományos Ülése**
Helyszín: Krúdy Vigadó
Szervező: Dr. Szegedi János szakmacsoport vezető főorvos
- szeptember 22.** **Jósa András Pályázat díjnyertes pályaműveinek bemutatása Tudományos Ülés**
Helyszín: Jósa András Kórház, sebészeti tömb, Nagyelőadó terem
Szervező: Tudományos Bizottság
- szeptember 24-25.** **A Magyar Sebész Társaság Északkelet-Magyarországi Sebész Csoportjának Tudományos Ülése**
Helyszín: Krúdy Vigadó
Szervező: Dr. Nábrádi Zoltán osztályvezető főorvos
- szeptember 26.** **Szív Világnapja**
Helyszín: Sóstó, Tó-sziget
Szervező: Humánpolitikai Osztály
- szeptember 30.-
október 2.** **Országos Plasztikai és helyreállító Sebész Társaság IX. Kongresszusa**
Helyszín: Krúdy Vigadó
Szervező: Dr. Nábrádi Zoltán osztályvezető főorvos
- október 14.** **A Jósa András Kórház Traumatológiai és Készsebészeti Osztályának Tudományos Ülése**
Helyszín: Jósa András Kórház, sebészeti tömb, Nagyelőadó terem
- október 15-16.** **Országos STD Kongresszus**
Helyszín: Megyeháza, Díszterem
Szervező: Dr. Együd Katalin vezető főorvos
- október utolsó hete** **„Lelkünk egészségéért”**
Helyszín: Jósa András Kórház, sebészeti tömb, Nagyelőadó terem
Szervező: Dr. Pazonyiné Balázs Zsuzsa mentálhigiénikus

Megyei kardiológiai központ

Kórházunk III. Számú Belgyógyászati Osztálya egyben a megyei kardiológiai központ szerepét is betölti. Az itt található 103 betegágyból 52 a kardiológiai részlegen, míg a további 51 az általános belgyógyászati részlegen található. Dr. Polgár Péter osztályvezető elmondta, hogy a gyógyító osztály főprofilját a kardiológia jelenti, ebben a részlegben a megye egész területéről fogadnak betegeket. Az általános belgyógyászati részlegen a területileg ide tartozó betegeket gyógyítják. Az ágykihasználtság magas, majdnem kilencven százalékos, a kardiológiai részlegen 93,5 százalékos.

Az osztály a megye egészségügyi ellátásában fontos szerepet tölt be. Köztudott, hogy a keringési rendszer megbetegedései az egész országban vezető haláloknak számítanak. Az Észak-alföldi Régióban az ilyen betegségek miatt bekövetkezett elhalálozások aránya megegyezik az országos átlaggal. Ezzel szemben megyénkben a 2001-es adatok szerint a keringési rendszer betegségei miatt bekövetkezett elhalálozások aránya az országos átlagnál is magasabb volt. A megyénkben élő nőknél 58 százalékban ilyen betegség okozta a halált, míg a férfiaknál 43 százalékban volt keringési rendszer betegsége a halálok. A születéskor várható élettartam megyénkben a legalacsonyabb. A koszorúér betegségek és a szívizom infarktus által okozott korai halálozások mértékének csökkentése ezért is nagyon fontos népegészségügyi feladat Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében.

Az osztályon valamennyi kardiológiai beteget kezelnek. A betegek többsége a

sürgősségi osztályon keresztül érkezik. Az osztályon működik egy tizenkét ágyas intenzív coronariaőrző is. Amennyiben a mentősök úgy látják, hogy a szállított beteg biztosan infarktusos vagy akut szívbeteget, akkor egyenesen a III. Belgyógyászati Osztályra szállítják. Ilyenkor

ugyanis a gyógyítás hatékonyságában a kezelés megkezdésének ideje nagyon fontos szerepet játszik.

Az osztályvezetőfőorvos elmondta, hogy az infarktusos betegek többségét az osztályon látják el. Ha az ideérkező betegnél sürgős invazív vizsgálatra, coronaria tágitásra van szükség, akkor azonnal Debrecenbe, a Kardiológiai Intézetbe küldik.

Az osztály szakemberei behatóan foglalkoznak a ritmuszavarok gyógyításával is. Ezért 2 évvel ezelőtt egy szív-elektrofiziológiai laboratóriumot hoztak létre. Dr. Polgár Péter tanár úr elmondta, hogy sajnos mostanáig a labor OEP befogadása nem történt meg. Az ígéretek szerint ezen év végére megtörténhet az OEP befogadás. Ezt a drága beavatkozást csak akkor tudják rendszeresen elvé-

gezni az osztályon, ha azt az OEP finanszírozza.

Az osztályon rehabilitációs részleg is működik. A részlegen a gyógytornászok a járó vagy bent fekvő infarktus utáni állapotban lévő betegeket is ellátják.

A megyei kardiológiai osztály intenzív részlegére ta-

kardiológiai osztályon 2003-ban 2169 beteget ápoltak. Az osztály orvosai a Sóstói úti telepen két kardiológiai, angiológiai, coronaria és pacemaker, valamint egy sürgősségi belgyógyászati szakrendelést látnak el. Az osztályhoz tartozik a kardiológiai labor és egy gyógytornaterem. A Szent István úti székhelyen echocardiographias szakrendelést és egy belgyógyászati szakrendelést látnak el. Az elmúlt évben összesen 34 666 beteg fordult meg a szakrendeléseken.

A megyei kardiológiai szakrendelés és gondozó betegforgalma 10.591 volt. A betegek megoszlása: 3405 coronariabeteget, 3506 vitium, 426 dilatív CMP, 3255 egyéb megbetegedés. Az osztályon 8585 ECHO vizsgálat történt, 232 esetben TEE vizsgálatra is sor került, míg Dobutamin stressz ECHO-ra 141 esetben került sor. A szakrendelőben 3910 terheléssel EKG-t és 1125 Holter vizsgálatot végeztek. Az elvégzett vizsgálatok száma húsz százalékkal növekedett az elmúlt évekhez képest.

A coronariagondozóban és szakrendelésen 3296 beteg

áll gondozás alatt, a betegforgalom 14.109 fő volt. A megyében a kardiológiai gondozottak száma 11.800. Az osztályon folyamatos kardiológiai ügyelet működik, így a konzílium lehetősége is adott.

Dr. Polgár Péter elmondta, az osztályon a gyógyítási feladatok szakszerű elvégzéséhez a megfelelő szakembergárda adott. Az osztályon húsz orvos dolgozik, közülük 15 kardiológus szakvizsgával rendelkezik. Kettőn most készülnek a kardiológus szakvizsga letételére, és két orvos intenzív szakvizsgára készül. Az osztály szakemberei rendszeresen részt vesznek konferenciákon és kongresszusokon is. Részben meghívott előadóként, részben saját előadásokkal. Most a magyar belgyógyász társaság északkelet-magyarországi konferenciájára készülnek. Ez szeptemberben éppen Nyíregyházán kerül megrendezésre, így a szakmai felkészülés mellett a szervezésben is szerepet vállalnak.

Az osztályvezető főorvostól megtudtuk, hogy a műszerezettséget a fekvőbeteg-ellátás tekintetében kielégítőnek minősíti. A kardiológiai intenzív részlegen központi monitorrendszer működik, a monitorok fele „nagy tudású”, invazív hemodinamikai paraméterek követésére is alkalmasak. Az elektrofiziológiai labor is korszerű műszerekkel van felszerelve. A szívultrahangos diagnosztika műszerezettsége is jónak mondható, de néhány készülék lassan cseréire szorulna.

Megkérdeztük Dr. Polgár Pétert, európai, illetve hazai viszonyok közt hogyan értékeli az osztály szakmai munkáját?

– A hasonló európai kardiológiai osztályoktól műszerezettségben elmaradunk. Ezzel szemben a szak tudás, a szakmai munka európai szín-

ten adott. Hiányoznak műszerek, amik a korszerű gyógyításhoz szükségesek lennének. Egy területen régiós feladatokat is elláthatunk, ha az elektrofiziológiai labort, az ott folyó gyógyító munkát az OEP befogadja. Jelenleg ilyen kezelést legközelebb Budapesten vagy Szegeden kaphatnak a betegek.

Az osztályvezető főorvostól megtudtuk, hogy két fontos területen szeretnék fejleszteni gyógyító tevékenységüket. Az egyik a már említett korszerű elektrofiziológiai labor folyamatos üzemeltetése. A másik tervük egy haemodinamikai labor létrehozása. Erre azért is nagy szükség lenne, mert ezeknél a gyógyító eljárásoknál nagyon fontos az idő tényező az, hogy az infarktus bekövetkezése után milyen hamar jut ilyen kezeléshez a beteg. Különösen fontos ez megyénkben, ahol az országos átlagnál is magasabb a szívbetegségek száma. A Szatmárban, Beregben élők esetén a megyeszékhelyre szállítás is hosszú idő, de ha invazív beavatkozásra van szükség, akkor ma még Debrecenbe kell a beteget tovább szállítani. Ha ez megvalósul, akkor az összes olyan szív- és érrendszeri gyógyító eljárást is elvégezhetik itt a megyében, melyek nem igényelnek szívsebészeti beavatkozást.

A kórház vezetése is támogatja az osztály törekvéseit. A tervek szerint az új laboratórium a kórházban kialakítandó megyei vaszkuláris szűrő- és diagnosztikai központban alakítanak ki. A kórház pályázatot nyújtott be az Európai Unió fejlesztési alapjaihoz kapcsolódó Humán Erőforrás Fejlesztése Operatív Programhoz, hogy a beruházás megvalósítását finanszírozzon tudják. (A pályázat részleteiről a 14. oldalon olvashatnak.)

RZ

Felújítás a sebészeti épületben

Dr. Pikó Károlyt kórházunk orvosigazgatóját arról kérdeztük: miért vált szükségessé a sebészeti tömbben zajló építészeti átalakítás, amely a kórház több osztályának elhelyezését is érinti.

– Mi indokolta a sebészeti tömb átalakítását?

– Az ambuláns onkológiai betegek lehetetlen körülmények közt kapták a kezelésüket. Szüksös és erre a célra nem megfelelő helyen működött ez a gyógyító részleg. Hogy kialakítsunk egy tisztességesen ké-

ratív őrző, ahol a műtét után elhelyezhetjük a betegeket. Ennek a megvalósítását már évek óta elterveztük. Az új őrzőben azok a betegek, akik a műtét után pár óráig még megfigyelésre szorulnak intenzívebb ellátást kaphatnak. Az őrzőben minden ágyhoz beteg figyelő műszereket, monitorokat szerelnek fel. A részlegben intenzív ellátásban jártas szakápolók fognak dolgozni – mondta dr. Pikó Károly orvosigazgató.

Az őrzőben elhelyezett új műszereket tizenhatmillió forintért vásárolták. A beruházás lassan befejeződik, a műszaki munkákkal már gyakorlatilag végeztek. Az építészeti, épületgépészeti beruházást húszmillió forintért végzik el. Ennek a finanszírozásához

nyelmes, komfortos helyet a számukra, erre a lehetőség az onko-radiológiai osztály feletti szinten nyílt, ahol eddig a szeptikus sebészet működött. A szeptikus osztály által felszabaduló helyen még a hematológiai osztályt is el tudjuk helyezni. Így egymás mellett működhet az onko-radiológia és az onkohematológia. A szeptikus osztálynak most a sebészeti tömbben alakítunk ki helyet. Így a sebészeti tömbben egy teljesen logikus a szakma szabályainak megfelelő betegellátási rendszer valósítható meg. Ez azt jelenti, hogy a szeptikus betegek időben áthelyezhetők a szeptikus osztályra. Az átalakítás során a sebészeti tömbben kialakításra kerül egy posztoperatív

a kórház pályázatot nyújtott be a megyei területfejlesztési tanácsához.

Az átadást követően megszűnik az ortopédiai osztály zsúfoltsága is. Kialakult egy krónikus sebészeti részleg tizennyolc ágygal. Új kényelmes orvosi szobákat is átadnak. A műtősnővérek is új komfortos szobákat kaptak. Az építkezés elsősorban funkcionális célokat szolgált, de az átalakítások tervezésekor arra is gondoltak, hogy az itt dolgozók komfortérzetét is javíthassák.

Pályázat a vaszkuláris centrum megvalósítására

Kórházunkban az elmúlt hetekben programot dolgoztak ki megyei szűrő, diagnosztikai hálózat és központ megvalósítására. A tervek megvalósítása 2,8 milliárd forintba kerül. A megvalósításhoz szükséges 2,3 milliárd forintot kórházunk vezetői uniós pályázati forrásokból szeretnék biztosítani.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat a közelmúltban fogadta el egészségügyi fejlesztési koncepcióját és stratégiai programját.

Állapota rossz, betegségi, halálzási adatai alapján a leg hátrányosabb helyzetben lévő térség az országban. A korai és idejében elkezdett gyógyítással elkerülhető halálzások leggyakrabban az ér- betegségek, daganatos betegségek és légzőszervi megbetegedések okozzák. A megye egészségügyi ellátásáról szóló felmérés azt is megállapította, hogy az ellátás területi egyenlőtlenségei miatt sokan kerülnek hátrányos helyzetbe, mivel az ellátáshoz való hozzáférés is egyenlőtlen.

dó központot. A koncepciónk illeszkedik a Nemzeti Fejlesztési Tervhez is – nyilatkozta a főigazgató.

A program több elemből áll. Az egyik elem a szűrőhálózat kialakítása. Ennek során először is a háziorvosokkal alakítanak ki szorosabb kapcsolatot. A második feladat egy mobil szűrőrendszer létrehozása. A harmadik feladat olyan jól felszerelt diagnosztikai központok megvalósítása, ahova a vizsgálatok során kiszűrt betegeket irányíthatják, ahol a pontos di-

mellett az összes olyan szív- és érrendszeri gyógyító eljárás is elvégezhető lesz, amelyhez nem szükséges mellkassebészeti beavatkozás.

A vaszkuláris centrumban a tervek szerint kialakítanak egy kardiológiai részleget. Ebben kapna helyet az új haemodinamika labor, ahol egy mobil, nagy felbontású kardiológiai röntgent, online többcsatornás EKG-t is elhelyeznek. Itt kapna új helyet az elektrofiziológia labor és pacemaker műtő, amelynek a

Ennek alapján készítették el kórházunkban a megyei szűrő-, diagnosztikai hálózat és központ megvalósítására irányuló tervezetet. A pályázatot a Humán Erőforrás Fejlesztés Operatív Program kiírásához kapcsolódóan már be is nyújtották.

Dr. Pintérmé dr. Gönczi Ágnes főigazgató elmondta, hogy a megyei egészségügyi stratégia kialakításához készült felmérés a megye lakóinak egészségügyi állapotáról, és az egészségügyi ellátás helyzetéről is. A felmérés megállapításai szerint a megye lakosságának egészségi

– A megye egészségügyi helyzetén akkor javíthatunk a leghatékonyabban, ha az ér- betegségeket, daganatos betegségeket és légzőszervi megbetegedéseket minél hamarabb felismerjük, és a betegségeket már korai szakaszban gyógyítani kezdjük. Az egészség megvédése, a korai halál megakadályozása mellett ezzel a szemlélettel csökkenthetjük a gyógyuláshoz szükséges időt és a gyógyításra fordított költségeket is. Ezért döntöttünk úgy, hogy létrehozunk egy megyei szűrő- és diagnosztikai hálózatot, és egy ehhez kapcsoló-

agnóvizist és a gyógyítás módját is meghatározzák, előre megtervezett, egymáshoz kapcsolódó vizsgálati módszerek alapján. A program megvalósítása során kórházunk szakemberei együttműködnek a másik megyei kórházzal és a városi-területi kórházakkal is.

A szív- és érrendszeri diagnosztikai központot a nyíregyházi kórház székhelyén évek óta üresen álló épületben –korábban szülészeti, és sebészeti osztályok működtek itt- kívánjuk elhelyezni. A központban a diagnosztika

felszerelése már adott. Kialakítanak két echocardiográfiás, két kardiológiai és egy terheléses EKG labort is.

A tervek megvalósításához a régi épület részbeni felújítása szükséges, az építési beruházás két szintet érintene. Az építkezés 800 millió forintba kerülne. A főigazgatótól megtudtuk, hogy a régi épület építészeti felújítása, természetesen csak úgy valósulhat meg, ha az egész épületet rendbehozzák. A további felújítási munkálatokhoz szintén pályázati úton szeretnének forrásokat szerezni.

A Jósa András pályázat jelentősége a megyei kórház munkájában

A kórház alapvető feladata a betegek gyógyítása, ellátása. Ennek a feladatnak csak akkor tudunk megfelelni, ha ismerjük az új diagnosztikus és terápiás eljárásokat, a tudomány legújabb eredményeit és azokat a gyakorlatban alkalmazzuk. A tudomány szerepe az élet minden területén felértékelődött.

Az utóbbi évek klinikai kutatásaira az a jellemző, hogy azokat nagyszámú (több 10.000) betegen elvégezték, nemzetközi, multicentrikus, placebo kontrollált, nyilvánvaló tényekre alapozottak voltak (Evidence based medicine).

Kórházunkban aktív tudományos

tevékenység folyik, melyet a Tudományos Bizottság támogat. Az osztályokon végzett tudományos munka eredményeinek közlésére számos lehetőség van. Publikáció történhet szakfolyóiratokban, a hazai és nemzetközi kongresszusokon elhangzott előadások, poszterbemutatók formájában. Előfordulhat azonban az, hogy értékes munkák - különböző okok miatt - nem kerülnek közlésre, vagy előadásra. A Jósa András pályázat ilyen esetekben is lehetőséget biztosít arra, hogy a szakemberek megismertessék munkájukat, tapasztalataikat és eredményeiket a kórház orvosaival és szak-

dolgozóival. A Kórház Tudományos Bizottsága több mint 15 éve minden évben meghirdeti a Jósa András Pályázatot.

A 2003. évben összesen 6 pályamunka érkezett, melyből három szerzője egyetemi diplomás volt. A szakdolgozói kategóriában 3 pályamunkát kaptunk. A 6 pályamunka közül 5 dolgozat került díjazásra, szerzői közül 3 egyetemi diplomás és 2 szakdolgozó volt.

Az egyetemi diplomások által készített 3 pályamunkából 1 dolgozat az I. kategóriában 1. díjat, 2 dolgozat a II. kategóriában 1. díjat kapott. Egy pályamunka dicséretben részesült. A szakdolgozók által készített 3 pályamunkából ketten 2. díjat kaptak.

Az I. kategóriában a hazai országos, vagy külföldi szakfolyóiratokban a tárgyév folyamán megjelent dolgozat különnyomatával pályáztak. Az I. kategóriában 3 díj adható. Az osztályvezető főorvosok csak az I. kategóriában pályázhatnak.

A II. kategóriában olyan dolgozattal pályázhattak, amely még szakfolyóiratban nem jelent meg. A dolgozat tárgya klinikai tanulmány, statikai elemzés, új módszerek alkalmazása, esetismertetés volt. A II. kategóriában is három díj adható.

A II. kategóriában benyújtott pályamunkákkal kapcsolatban ugyanazon szerkesztési elveket kell betartani (bevezetés, módszer, vizsgálati eredmények, megbeszélés, összefoglalás, irodalom stb.), mint pl. az Orvosi Hetilapban történő közlés esetén.

A 2003. évi Jósa András Pályázatra az alábbi munkák érkeztek:

I. kategória:

Dr. Obbágy Veronika, Bodnár Miklós, Csatlós Imre, Bákonny Gáborné, Jármy

Lászlóné: Stabil tüdőszűréssel egybekötött fakultatív légzésfunkciós vizsgálat.

Megyei és Városi Tüdőgondozó Intézet, Nyíregyháza
Medicina Thoracalis 2003. 56: 129-135 **1. díj**

II. kategória:

1. Dr. Tolcsvai Melinda: Elfelejtett betegség újabb konzekvenciái. Jósa András Kórház, II. Gyermekosztály, Nyíregyháza **1. díj**

2. Dr. Kántor Irén, Dr. Gaál Zsolt, Andrew Hattersley, Dr. Stenszky Valéria, Dr. Takács Péter: Maturity-onset diabetes of the young-2 betegek utánkövetéses vizsgálata (esetismertetés). Jósa András Kórház, I. Gyermekosztály, IV. Belgyógyászati Osztály, Nyíregyháza; Diabetes and Vascular Medicine Peninsula Medical School, Exeter, UK **1. díj**

3. Tarné Cziráj Krisztina, Hompothné Mizsei Tünde, Külkey Tamásné: Speciális gondozási feladatok az egészségügyben, az STD-s betegek gondozása Bőr- és Nemibeteg gondozó Intézet, Nyíregyháza Szakdolgozó **2. díj**

4. Leviczkiné Kádár Enikő, Horváth Anita: Asszisztens feladatok az emlőszűrésben a Hunikó Kft. nyíregyházi Emlődiagnosztikai Centrumában. Hunikó Kft., Jósa András Kórház, Emlődiagnosztikai Centrum, Nyíregyháza Szakdolgozó **2. díj**

5. Őz Lajosné, Bakos Marcellné: A nyíregyházi Megyei-Városi Tüdőgondozó szerepe az allergiás rhinitisz és asthma bronchiale felderítésében. Megyei és Városi Tüdőgondozó Intézet, Nyíregyháza. Dicséretben részesült.

Dr. Rusznák Miklós
a tudományos
bizottság titkára

2004. évi Szakmai Kollégiumi választások

A Magyar Orvostársaságok és Egyesületek Szövetsége koordinálta a 20/2004. (III.31.) EszCsM rendelet végrehajtását, amely a szakmai kollégiumok tagjainak választásáról szól.

Az előkészítő, szervező munkát követően május 22-én és 24-25-én zajlott le a választás.

A jogszabály értelmében a tagokat választották, az egyetemek és a Magyar Tudományos Akadémia delegálta, valamint az Egészségügyi Szociális és Családügyi Miniszter felkért személyeket.

38 orvos-szakmai, 3 gyógyszerészeti, 2 szakdolgozói és klinikai szakpszichológusi kollégium alakult.

Megbecsüléssel és tisztelettel gratulálunk azon munkatársainknak, akik a 2004. évi választásokon orvosi szakmai kollégiumi tagok lettek:

Dr. Pék Károly (Oxyológia-Sürgősségi, Honvéd és Katasztrófa-orvostani Szakmai kollégium elnöke)

Dr. Szegedi János (Belgyógyászati Szakmai Kollégium tagja)

Dr. Sályi Árpád (Geriátriai Szakmai Kollégium tagja)

Dr. Polgár Péter (Kardiológiai Szakmai Kollégium tagja)

Dr. Diószeghy Péter (Neurológiai Szakmai Kollégium tagja)

Dr. Várjú Tibor (Reumatológiai és fizioterápiás Szakmai Kollégium tagja)

Dr. Erfán József (Sugárterápiás és onkológiai Szakmai Kollégium tagja)

Dr. Kelenbegyi Csilla (Szemészeti Szakmai Kollégium tagja)

Dr. Pap Károly (Szülészeti és Nőgyógyászati Szakmai Kollégium tagja)

Dr. Noviczky Miklós (Traumatológiai Szakmai Kollégium tagja)

Dr. Exterdéné Zsurkai Ilona
humánpolitikai osztályvezető
(Forrás: MOTESZ Magazin 2004/2 szám)

Konferencia a rákbetegekért

2004. június 24-én a sóstói Park Hotelben tartotta a Rákbetegek Országos Szövetsége Napforduló Szolgálat a Konferencia a rákbetegekért című rendezvényét.

A Konferencia fővédnöke Dr. Vojnik Mária, az Egészségügyi Szociális és Családügyi Minisztérium politikai államtitkára volt.

A vendégeket Dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes, a Jósa

sen. A gyógyuláshoz reményre, önbizalomra, kitartásra, sikerre és öröme van szükség, mely segíti a beteget e nehéz feladat felvállalásában. Szükség van olyan találkozásokra, ahol együtt van gyógyult beteg és a gyógyulás útját kereső egyaránt.

Az együttlét olyan emberi kapcsolatra adott lehetőséget, melyet semmi más nem helyettesíthet. Minden em-

András Kórház főigazgató-nője, valamint Mikéné Bodor Mária szociológus, a Rákbetegek Országos Szövetségének elnöke köszöntötte.

Nagy érdeklődés kísérte a szakemberek előadásait, melyek új ismereteket, hitet, biztatást, reményt és önbizalmat jelentett a megjelenetek számára.

Az egészség megőrzése nehéz feladat, melyben részt kell vállalni az orvosnak, a betegnek, a családnak és a civil szervezetnek együttes-

bernek szüksége van a viszszaigazolásra. Az orvosnak azért, hogy nem volt hiábavaló küzdelem a gyógyító munka, a betegnek pedig azért, hogy 10-13 év után is itt van velünk. A javasolt gyógyulás útját keresőnek biztatást ad, hogy van remény, vállald fel amit az orvos javasolt, de természetesen a BETEG DÖNT!

Nekünk, civil segítő szervezetnek azért fontos a találkozás, hogy felmérjük, jól csináljuk-e a munkánkat, hol

Kongresszusi tájékoztató

35 évvel ezelőtt Debrecenből indult el a Szakdolgozók Országos Tudományos rendezvénye, amely kongresszussá nőtte ki magát, évről évre több résztvevővel.

2004-ben az Egészségügyi Szakdolgozók XXXV. Kongresszusát Kecskeméten a Megyei Kórház rendezte, szervezte és bonyolította, közel 1400 résztvevővel. A nívós szakmai előadások között kórházunkból is szerepeltek előadók, mint minden évben az elmúlt évtized alatt. Remek hangulat, kiváló szabadidős programok fűszerezték a kongresszust.

Néhány éve már ott motoszkál a tudatban a gondolat: Nyíregyházán rendezzük meg a következőt.

Némi utánjárás, konzultáció itt-ott, és megszületett a döntés: 15 év után, 2005-ben a nyíregyházi Megyei Kórház lesz a vendéglátó.

Valószínűleg 1990-ben az akkori kórházi menedzsmen szép emlékeket hagyott a kongresszus résztvevőiben, mivel már most nagyon sokan jelezték, szeretnének eljönni Nyíregyházára.

Érdemes! Látni kell azt a változást, ami szűkebb hazánkban történt. Nyíregyháza talán az ország legdinamikusabban fejlődő városa. És a Kórházunk! Kijelenthetem, méltán vagyunk büszkéek rá, nyugodtan megmutathatjuk ország-világ előtt.

Kértünk és kaptunk. Kecskeméten, a kongresszus zárónapjának utolsó akkordja a vándorbot átadása, átvétele. Szép kis (nagy) bot! Lesz feladat bőven, számítok kórházunk dolgozóira, főként a főnövérekre és a diplomás ápolókra.

Különös, hogy szinte versengenek a kórházak a rendezési jogokért, pedig óriási pluszmunka és felelősség terheli a vendéglátót. Mégis, a megszállottság, amiért a pályán maradtunk, és az olthatatlan vágy a szakma, a hivatás imázsának emelésére, ösztönöz arra, hogy megmutassuk, mit tudunk, hova jutottunk.

Tevékenységünket tudományos szinten feltárjuk, részt veszünk a kongresszuson, törekszünk lelkünk és elménk épülésére, fényesedésére, eközben jól érezzük magunkat, boldogok vagyunk.

Ez ad erőt a hétköznapiakhoz, a mindennapi kemény, embert próbáló munka elvégzéséhez.

Veres Tamásné, ápolási igazgató

kell a nagyobb odafigyelés, együttgondolkodás, új ismeretek bővítésének lehetősége, komplex rehabilitáció fejlesztése.

Találjuk meg, hogy mire van szükségünk a félelem ellen. Vegyük észre, hogy néha egészen kevés elég ahhoz, hogy feltöltődjünk, távol kerüljünk a mindennapi „hajtás”-tól. Élvezzük a jelen szépségeit, az emberek szeretetét és a természet ajándékait. Ismerjük fel és fogadjuk el saját vágyainkat, álmain-

kat, megváltozott élethelyzetünket. Merjük felvállalni önmagunkat, mely erőt és önbizalmat ad a továbbjutásban, az útkeresésben, a gyógyulásban.

A test, a szellem és a lélek a gyógyításban sem választható el, hiszen a betegség sem csak a testet érinti. Többek között ezekre a kérdésekre kaptunk elgondolkodtató válaszokat a magas szintű előadóktól.

*Sándor Zoltánné
irodavezető*

Az integrált irányítási rendszer bemutatásának folytatása

A kórházi folyóiratunk előző számában tájékoztatást adtunk a minőség-, környezet-, munkahelyi egészségvédelem és biztonságirányítási rendszerek integrálásának lényegéről, szükségességéről.

Folytatásként igyekszünk

bemutatni a rendszerépítés lépéseit. A kórház vezetése és valamennyi dolgozója elkötelezettségét a minőség iránt már 1998-ban kinyilatkoztatta, és a minőségpolitikában a főigazgató deklarálta. Most az integrált minőségpolitikában tesszük ugyan-

ezt, csak kibővített formában, mindhárom rendszerre vonatkoztatva.

Tájékoztatásként megjelentjük az integrált minőségpolitika szövegét, melyet a Minőségügyi Tanács már elfogadott.

Csikai Sándorné

Integrált Minőségpolitika

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Jósa András Kórház vezetése és valamennyi dolgozója szolgáltatásaival a megye lakosságának egészségügyi ellátását biztosítja. Tevékenysége során figyelembe veszi:

- valamennyi érdekelt fél szükségleteit,
 - a tervezés és fejlesztés során a szükségletből adódó jogos igényeket,
 - a szakmai működés során az orvostudomány mindenkori állását és bizonyított eredményeit,
 - a környezetszennyezés megelőzését, a környezetterhelés csökkentését,
 - a munkahelyi egészségvédelem és biztonság kockázati jellegét és mértékét,
- Mindezek érdekében:

- a) a betegek és munkatársak elégedettségét a lehetőségeken belül javítjuk,
- b) a minőség-, a környezet-, a munkahelyi egészségvédelem és biztonság irán-

- nyítási rendszereket folyamatosan fejlesztjük,
- c) kimagasló szakmai ismeretekkel és tapasztalatokkal rendelkező munkatársakat alkalmazunk és azokat megbecsüljük,
- d) a munkatársak számára a biztonságos munkavégzés feltételeit biztosítjuk,
- e) törekszünk a színvonalas és minőségi betegellátásra,
- f) eredményeinket folyamatosan elemezzük, értékeljük,
- g) a kórház működését megfelelő mutatók alapján ellenőrizzük,
- h) elkötelezettséget vállalunk a jogszabályi, etikai és szakmai követelmények betartására,
- j) megtervezzük a minőség-, környezet-, munkahelyi egészségvédelem és biztonsági rövid, közép és hosszú távú célokat, programokat,
- k) az intézet működését igyekszünk az európai uni-

ós normákhoz igazítani.

A fenti célok megvalósítása érdekében kórházunk az ISO 9001:2000 szabvány és a Kórházi Ellátási Standardok szerinti minőségi, az ISO 14001:1996 szabvány szerinti környezetközpontú, az MSZ 28001:2003 szabvány szerinti munkahelyi egészségvédelem és biztonság irányítási rendszereket vezetett be és működtet, illetve folyamatosan alkalmazza a fenti rendszerek javítási módszereit.

Az Integrált Minőségpolitika meghatározásával a Jósa András Kórház küldetésnyilatkozatának, jövőképeinek, stratégiai és minőségcéljainak megvalósítását követjük és gondoskodunk annak széles körű tudatosításáról. Sikerünk egyben a betegek, partnereink és munkatársaink személyes boldogulásának is a záloga.

Dr. Pintérné

Dr. Gőnczi Ágnes
főigazgató

MEGHÍVÓ

Szeretettel meghívjuk kórházunk valamennyi dolgozóját és családját a Szív Világnapja alkalmából rendezendő egészségmegőrző programjaira.

Cél:

Figyelem felkeltése a szívbetegségek prevenciójának fontosságára és lehetőségeire. Mindenkit szeretettel

Éljen soká jó szívvel!

várunk programjainkra: *szívbetegségek megelőzése napjainkban.*

Előadó: Dr. Rusznák Miklós megyei kardiológus szakfőorvos

- RR mérés
- VC mérés
- Testzsír mérés
- Életmódbeli tanácsok

- Konfliktuskezelés
- Kenguru SE bemutató
- Egészségtorna
- Tombolahúzás, értékes nyeremények
- Vidám gyermek- és családi programok

Helyszín:

Sóstófürdő-Tósziget
Időpont: 2004. szeptember 26. 10–13 óráig.

Humánpolitikai Osztály
Oktatási Csoportja

Nagykállóiak a Jósa András Kórházban

2004. június 30-án, a Jósa András Kórház szociális csoportjának a meghívására a nagykállói kórház szociális munkásai érkeztek vendégségbe az ápolási igazgatójuk kíséretében. A rendezvény délután 13.00 órától 15.00-ig tartott, amelyet Dr. Exterdéné Zsurkai Ilona humánpolitikai osztályvezető szavai nyitottak meg. Beszédében többek között azt is megemlíttette, hogy milyen fontos a két szociális csoport összefogása és a közösen elérhető eredmények/célok. A megnyitóbeszédet Maczkó Mónika szociális csoportvezető előadása követte, melyben a jelenlévőkkel megismertette a Jósa András Kórház szociális csoportjának főbb tevékenységeit. Megemlíttette, hogy munkájuk nagy részét képezi a betegek és a dolgozók körében végzett szociális munka, valamint a jóléti juttatások elosztása. A szociális csoport két munkatársa is felszólalt, Csáki Beatrix a negyedévenkénti beteg és az éves szinten végzett dolgozói elégedettség felmérésről számolt be röviden, míg Garbera András a dolgozói szociális munkáról és a kórház által nyújtott üdülési lehetőségekről beszélt.

Az első blokkot a nagykállói ápolási igazgatónő, Jakabné Harcsa Erzsébet beszéde követte, aki pár szóban igyekezett bemutatni a nagykállói kórházat, s annak osztályait, ezenkívül az ottani szociális munkát tárta az érdeklődő hallgatóság elé. Majd a rendezvény folytatásaként a nagykállói szakemberek mutatták be az egyes részterületeket. A konferencia lezárásaképpen egy baráti beszélgetés vette kezdetét, amely leginkább a gyakorlati munkával kapcsolatos tapasztalatcserén alapult.

Összegzésként elmondható, hogy mindenképpen egy hasznos és igen kellemes délutánt töltöttek el együtt a két kórház szociális szakemberi, akik a kicserélt tapasztalatokat megpróbálják integrálni a mindennapi munkába, ezáltal javítva annak minőségét. Lesch Zsófia

Az újszülöttek esélyegyenlőségéért

A magyar szülész és gyermek orvosok perinatológiai konferenciát tartottak Nyíregyházán. A tudományos ülés legfontosabb célja az volt, hogy megvitassák azokat a teendőket, amelyeket a kis súllyal vagy betegen született csecsemők életésélyeinek javításáért tehetnek. A kutatási téma két szakterületet is érint, a szülész-nőgyógyász és a gyermekorvos szakmának egyaránt vannak teendői a koraszüléssel kapcsolatos betegségek előzetes diagnosztizálásában, ezek szüléskori vagy folytatlagos kezelésében és a koraszülöttek ellátásában.

Szeptember 3-án a nyíregyházi Kodály Zoltán Általános Iskola nagytermében kezdődött meg a Magyar Perinatológiai Társaság kétnapos III. Országos Kongresszusa. A konferenciát Dr. Dicső Ferenc osztályvezető főorvos nyitotta meg. Dr. Paulin Ferenc professzor a tudományos egyesület társelnöke elmondta, a testület néhány éve alakult. Céljuk, hogy minél hatékonyabban összegezzék azokat a tudományos eredményeket, amelyek segítségével a koraszülöttek életésélyei növelhetők, illetve amelyek alapján a csecsemők veleszületett szervi rendellenességei a születés után közvetlenül gyógyíthatók.

A társaság tudományos közgyűlését elsőként Dr. Vojnik Mária, az Egészségügyi és Szociális Minisztérium politikai államtitkára kö-

szöntötte. Hangsúlyozta, hogy minden gyermek születése egyenlően fontos, ami társadalmi esemény is. Beszített arról is, hogy a születendő gyermek esélyeinek megteremtéséért a szülőknek is tenniük kell. A politikus hangoztatta: a tudomány-

ág művelőitől azt várják, hogy a koraszülött vagy veleszületett rendellenességgel születő csecsemők esélyegyenlőségét javítsák. Az államtitkár beszélt arról is, hogy az országban nagyon sok elmaradott térség van, ahol sokkal magasabb a koraszülöttek száma. A szakminisztérium arra törekszik, hogy a perinatológiai centrumok közül azoknak nyújtssa a legtöbb anyagi segítséget, amelyek olyan régiókban működnek, ahol az újszülöttek veszélyeztetettsége magasabb fokú.

A konferencia résztvevőit köszöntötte Csabai László-né, Nyíregyháza polgármestere és Gazda László, a megyei közgyűlés elnöke is.

Több a károsodottan született csecsemő

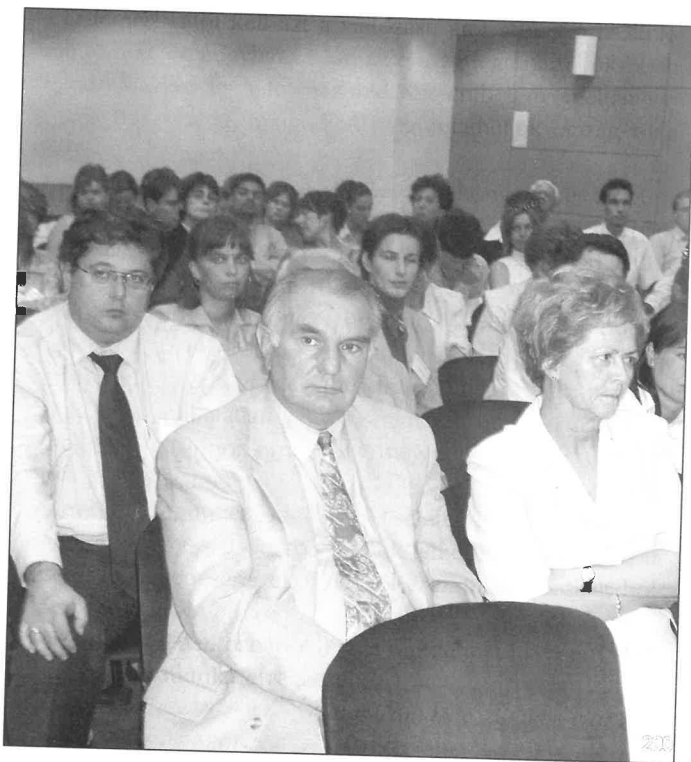
Dr. Paulin Ferenc professzor rövid konferencia nyitó előadásában vázolta a szakma előtt álló kihívásokat. Megtudhattuk, az elmúlt évtizedekben az évente születő gyermekek száma kétszázazerről százezerre csökkent. Közben a kis súllyal született csecsemők aránya nem változott, az magasabb, mint az európai átlag. A szakma erőfeszítéseinek és a javuló gyógyítási feltételeknek köszönhetően a perinatális mortalitás az elmúlt évtizedekben 35 ezrelékről 7 ezrelékre csökkent. Igaz, ez még ma is magasabb, mint a fejlett európai országokban tapasztalható arány.

Ugyanakkor míg növekedett a túlélő csecsemők aránya, növekedett a károsodottan születő csecsemők aránya is. A szakma legnagyobb kihívása most az, hogy a károsodottan születők arányát is csökkenteni tudják, illetve a születés után megfelelő terápiákat alkalmazzanak ezeknek a betegségeknek a gyógyítására. Ez azért is fontos, mert az is bebizonyított tény, hogy a kis súllyal születettek között nagyobb arányban találhatók olyanok, akik később felnőttkori népbetegségekben, így pél-

sen károsító helyzetek elkerüléséért.

A konferencia plenáris ülésén Szabó István pécsi professzor a 28. hét előtti terhességek szülészeti ellátásáról tartott előadást. Balla György debreceni professzor az extrém kis súlyú koraszülöttek korai és késői ellátásának tapasztalatairól beszélt. A szegedi klinikák és Orvosi Genetikai Intézet közös kutatócsoportja a foetalis echocardiographias szűrővizsgálatok módszereit ismertette.

A kétnapos tudományos

dául kardio-vaszkuláris betegségekben szenvednek.

A professzor végezetül hangoztatta, egy mozgalom elindítását kezdeményezik, amely a terhesség előtt álló, vagy már terhes anyák felvilágosítását vállalja. Nagyon fontos, hogy a szülőanyák is mindent megtegyenek a terhesség előtt, különösen annak ideje alatt, a születendő gyermekek életésélyeinek növeléséért, a magzatot esetle-

ülés során 42 előadást és 19 poszteres bemutatót kísérhettek figyelemmel a résztvevők. A konferencia társelnökei dr. Dicső Ferenc és dr. Papp Károly kórházunk osztályvezető főorvosai voltak. A kongresszust megelőzően a regionális perinatológiai centrumok vezetői munkamegbeszélésen értékelték az intézmények az elmúlt egy évben végzett tevékenységét.

A konferencia végén dr.

Adamovich Károly, a társaság társelnöke értékelte a konferencia munkáját.

– A kongresszus egyik vezető témája a kardiológiai gyógyászati módszerek újszülött korban való alkalmazása és a diagnosztikai, terápiás lehetőségeknek a megközelítése. Fontos a szívfejlődési rendellenességek születés előtti felismerése, mert akkor a szülőanyát olyan intézetekben helyezhetjük el a születés előtt, ahol az újszülöttet azonnal el tudják látni, és nem a súlyos állapotban lévő az újszülöttet kell több száz kilométerre mentővel esetleg helikopterrel szállítani. Csak megjegyzem, többek közt az ilyen intézkedések segíthetik a csecsemők esélyegyenlőségét. A másik

tény, hogy az újszülötteknél egyre nagyobb számban olyan kardiológiai rendellenességekre derülhet fény, amely a szív működésén kívül más problémákat is okozhat. Ezek gyógyításával életet menthetünk meg.

A szakember elmondta, az egyik ilyen betegség a nyitott ductus arteriosus. Ez a betegség most kezd olyan szintet elérni, hogy a gondolkodásunkban és a tevékenységünkben is fokozottabban figyelemmel kell kísérni ezt a lehetőséget, mert másodlagos, harmadlagos szövődményei is lehetnek. Ez az egyszerűnek tűnő probléma jelentős keringési megterheléssel és a tüdőgázcseréjében keletkező zavarokkal jár, emiatt megnő a csecsemő lélegeztetési igénye.

Hangsúlyt kaptak a konferencián azoknak az újszülöttkori rendellenességeknek a kezelése, amelyek késői problémákat okozhatnak. A szakember szerint már a magyar újszülöttekkel foglalkozó gyógyászatban is egyre nagyobb hangsúlyt kapnak a minőségi kérdések. Nem csak az a fontos, hogy az újszülött életben maradjon,

legalább ennyire fontos, hogy károsodások nélkül élhessen, ne legyenek maradvány tünetek az újszülött intenzív ellátás után. Cél az ellátás következtében gyakran fellépő idegrendszeri, pulmonális, szemészeti problémák vagy a halláskárosodás megelőzése vagy kezelése. A szakember utalt arra is, hogy ezeknek a gyerekeknek, ha nem tudják megelőzni a károsodásokat, akkor évtizedeken keresztül ennek a következményeivel kell együttélniük. Másodlagos következmény, hogy később esetleg speciális oktatási intézményre, munkahelyre esetleg állandó ellátásra van szükségük, mert nem alkalmasak önálló életvitelre. A társelnök azt is elmondta, hogy az orvosi feladatok mellett nagyon fontos társadalmi feladatok is vannak a koraszülés megelőzése érdekében. Nagyon sokszor a szülők magatartási formája, szociális-kulturális helyzete is hozzájárul a koraszülés kialakulásához.

Döntő, hogy a szülők hogyan készülnek lelkiükben és életvitelben a gyerek születésére.

Új érzéstelenítési eljárás a fogászatban

Egy új fogászati fájdalomcsillapító eljárás biztonságos alternatívája lehet a gyakran kockázatos altatásnak.

A módszer kidolgozója, a University of Newcastle upon Tyne fogorvosai. Az Anaesthesia lapban ismertett új eljárás a midazolam intravénás fájdalomcsillapítót kombinálja két, a helyi érzéstelenítésben alkalmazott gázzal. A billinghami Queensway Anxiety Management Clinic kórházban 600 gyermekben tesztelt módszer az esetek 93 százalékában sikeresnek bizonyult. A résztvevő gyermekeket vagy a probléma jellege, vagy extrém stressz miatt nem altathatták. A résztvevők mindvégig tudatuknál voltak a kezelés alatt, és nem éreztek semmiféle fájdalmat.

Dr. Paul Averley, a kutatás vezetője és kollégái úgy vélik, az új módszer segítségével csökkenteni lehetne a kórházi ápolások és beavatkozások számát. Az eredmények fényében remélik, hogy a fogászati szolgáltatások reformja lehetővé teszi az alternatív módszerek alkalmazását. A brit kormány néhány beteg halálát követően 2002 januárja óta csak kórházban teszi lehetővé az ilyen jellegű fogászati beavatkozásokat.

Dr. Nick Girdler, a Newcastle Dental Hospital & School altatási szakértője a BBC-nek elmondta, az eredmények izgalmasak, és számos gyermek kezelését jelentősen megkönnyíthetik. A British Dental Association szövegíróje szintén üdvözölte a kutatást.

Forrás: FlashNews

Konferenciák

Szeptemberben Nyíregyháza az egészségügyi konferenciák városa lesz.

A mostani konferencia utána hamarosan a belgyógyász társaság, majd azt követően a sebész társaság és az akadémia-magyarországi csoportjai tartják itt tudományos értekezletüket.

A hónap végén az Országos Plasztikai és helyreállító Sebész Társaság rendezi itt IX. kongresszusát.

Mindhárom esemény a Krúdy Vigadóban kerül megrendezésre.

A konferenciákkal kapcsolatos szervezési feladatokat kórházunk témában érintett osztályai, vezetőik és szakembereik vállalják magukra.

Esély és reform az egészségügyben

Dr. Vojnik Mária, az egészségügyi kormányzat politikai államtitkára az egészségügyi reformról nyilatkozott. A politikus szerint a reform esélyegyenlőség teremtetését jelent az egészségügyben is.

Kórházunkban nem kell bemutatni dr. Vojnik Máriát, az egészségügy tárca politikai államtitkárát. A politikus szeptember első hétvégéjét is Nyíregyházán töltötte. Megnyitotta a perinatológusok kongresszusát, fogadóórát tartott az országgyűlési egyéni választókerületében, majd az MSZP megyei küldöttértekezletén is ott volt, ahol alelnökké választották. Közben arra is talált időt, hogy nyilatkozzon lapunknak.

– Hogyan látja Ön jelenleg az egészségügyi reform helyzetét? Lesz egyáltalán még reform ebben a ciklusban?

– Én azt nevezem reformnak, ha minden lehetséges erőnkkel azon munkálkodunk, hogy mindenkinek azonos esélye legyen az egészségben maradáshoz és betegség esetén a gyógyuláshoz. Tudjuk, hogy számtalan tényező alakítja az életünket, és azt is, hogy egészségesek maradunk-e? Fizikai és mentális tényezők is alakítják az egészségünket. A munkahelyi, a jövedelmi, a lakókörnyezeti, a környezeti tényezők mind nagyon meghatározóak. Az is fontos, hogy milyen messze vagyunk a centrumtól, ahol az egészségügyi szakellátást megkapjuk, így az is meghatározó, hogy egy adott településen, régióban milyen az infrastruktúra. Fontos az is, ha megbetegszünk, akkor legyen

pénzügyi forrás is a kezelésekhez, ahol a betegeket gyógyítják – nyilatkozta a politikai államtitkár.

A politikus azt is elmondta, nagyon fontos, hogy az egészségügyi tárca ne oda adjon többet, ahol amúgy is több van. Szerinte legfontosabb cél a források biztosításánál, hogy segítsék kiegyenlíteni azoknak az intézményeknek, régióknak a gyógyítási lehetőségeit, ahol az ellátás terén hátrányt szenvednek a betegek.

Ilyen hátrányos helyzetű régiók vannak északkeleten és az Alföld északi részén.

A politikus azt is hozzátette, hogy mindez úgy történik, hogy sem az orvosoknak, sem az ápolóknak nem ez a szándéka. Ami a rendszer hibáit jelzi.

Az ellátásszervezés bevezetéséről elmondta, hogy egy erre alakult szervezet a profi tudás birtokában biztosíthatja, hogy a beteg oda kerül gyógyításra, ahol a legjobb ellátást kaphatja. Ennek az is a célja, hogy a beteg ne protekcióval jusson hozzá a szükséges ellátáshoz, vagy hálapénzért vegye meg a szolgáltatást. A politikus szerint a régiók ve-

betegutak bejárását, ami leggyorsabban biztosítja a gyógyulásokat. Megtudtuk, jövő januártól a régiók évente dönthetnek arról, hogy belépnek-e ebbe a rendszerbe.

– Ha pénzről beszélünk, akkor tudnunk kell, hogy az állami források végesek. Ma négy milliárd adó- és járulékfizető befizetéséből kell biztosítani tízmillió állampolgár ellátását. Az elkövetkező években sem várható, hogy a járulékfizetők száma tetemesen növekedjen. Ezzel a forrással takarékoskodni kell, és növelni sem lehet nagy mértékben. Ezért kell megnézni, hogy egyáltalán milyen forrásokat tudunk bevonni, hogy az egészségügy szükséges fejlesztéseit finanszírozzuk. Most már rendelkezésünkre állnak erre a célra uniós források. Ezek megszerzése és a leghatékonyabb felhasználása az állam és a régiók feladata. Ugyanakkor nem mondhatunk le a magántőke bevonásáról, ez mindannyiunk feladata. Láthatunk rá példát, hogy a magántőke más közszolgálati feladatokban is sikeresen tudja szolgálni a köz javát. Nekünk is élnünk kell ezzel a lehetőséggel az egészségügyben. Különösen azért is, mert tudjuk, a magántőke már most is jól szolgálja a magán háziorvosi rendszert, a művese állomások működését. Tudjuk, hogy sok intézményben a diagnosztikát, a labor vizsgálatokat vagy a szívkatéter központot is magán vállalkozások működtetik, és ezek a rendszerek is jól működnek. Az előítéletünk nem lehet elégséges ürügy arra, hogy az egész rendszerből kitiltuk a magántőkét – mondta befejezősül dr. Vojnik Mária.

Az államtitkár az alapellátás, a szakellátás, kórházak, rehabilitációs intézetek működésében ezen túl annak a megszervezését látja a legfontosabbnak, hogy a legemberségesebb körülmények közt folytassák a szakemberek az ellátást. Elmondta azt is, ma az egészségügy legnagyobb problémájának azt tartja, hogy a beteg egy kellemetlen csavarként éli meg magát a gépezetben, amikor a gépezet a betegekért hozták lét-

zetőinek a feladata az lesz, hogy egy-egy régióban a legjobb ellátást is biztosítsák, de úgy, hogy elkerüljék a felesleges kapacitásokat.

Megkérdeztük a politikus, hogy várható-e az ellátásszervezés beindítása a következő évben. Az államtitkár fontosnak tartotta kijelenteni, hogy már ma is működik ellátásszervezés, kétféleképpen is több ember ezen keresztül jut az egészségügyi szolgáltatásokhoz. Ők segítik az optimális

Látlelet

Az újságírás szabályai szerint nem igazán érdekes téma az olvasó számára, hogyan is születik meg egy-egy írás, hogyan szerez információkat, hogyan készít egy interjút, portrét a cikk szerzője.

Engedtessek meg nekem, hogy ezúttal megszegjem a szabályokat.

Az elmúlt napokban sűrűn ismerkedtem a kórház levegőjével, az itt dolgozó emberekkel, hogy a feladatot, az újság szerkesztését elvégezhessem. Így kerültem a városi tüdőszűrő állomásra is. Miután Bodnár Miklós elmesélte, hogyan került az egészségügybe, és mit is dolgozik, végigvezetett az állomáson.

Láthatóan nagy kedvvel mesélt az itt dolgozók munkájáról. A számítógépes idézési rendszert is bemutatta, annak fontosságát ecsetelte. A számítógép mellett ülő kollégája azonnal vette a lapot, és megkérdezte a születési időpontomat. Miután közöltem, még a nevemre is kíváncsi volt.

Egyből kiderült, hogy hosszú évek óta nem voltam szűrésen. Bizony, az állomás vezetője és kollégái is feddően néztek rám, különösen azok után, hogy megtudták, dohányzom.

Bodnár Miklós azonnal a tettek mezejére lépett. Úgy invitált egy szűrésre, hogy annak nem mondhattam ellent. Így aztán az újságírói érdeklődésem a tüdőszűréssel végződött.

A látletről még nem kaptam értesítést, ez remélem, jót jelent.

Mindenesetre tanulva a leckéből, a jövőben a sebészeti műtők környékét kerülni fogom. Az ott dolgozó orvosokkal, szakemberekkel majd igyekszem semleges környezetben találkozni.

Amúgy végiggondolva a különböző osztályok profilját, arra a meggyőződésre jutottam, hogy a hasonló afférokát vélhetően csak a szülészet, nőgyógyászaton kerülhetem el.

Révay Zoltán

Környezetvédelmi vizsgálat

Sikeres Környezetirányítási megújító audit vizsgálatot végeztek kórházunkban.

Már három év eltelt a KIR tanúsításunk óta. Környezetközpontú Irányítási Rendszerünk megfelelő működéséről ismét tanúbizonyságot tettünk. Július 6-8. között idén is ellátogatott hozzánk az SGS Hungária Kft., hogy környezetvédelmi tevékenységünk megfelelőségét mélyrehatóan boncolgassa. Az összes telephelyünk a vizsgálat tárgyát képezte, illetve szinte minden osztályra ellátogattak az SGS képviselői. Háttérszolgáltató tevékenységünk, elsősorban a műszaki területek derekasan állták a sarat. Közkedvelt területnek számít, hiszen a környezeti hatásaink

jelentős része itt összpontosul, amin az auditorok hosszasan „elcsemegéznek”.

Ismét sikerrel zártunk! Az az egyetlen hibát (HIK-et) sem vettek fel az auditorok. Ezt a szép eredményt már harmadszor tudhatjuk magunkénak, hiszen három éve „hibátlanok” vagyunk. Szemléletünk egyre környezettudatosabbá kezd válni? Ezt szeretnénk elérni, és az hogy a tanúsító cégtől dicséretet kaptunk, talán ezt a gondolatmenetet tükrözi. Köszönetet kell mondanunk az eredményes szakmai munkát felmutató környezetvédelmi csoportnak, a műszaki osztályvezetőnek, illetve az irányítása alá tartozó munkaterületeknek.

Köszönjük a gyógyító osz-

tályok részlegfelelőseinek, hogy megfelelő felkészültséggel álltak az auditorok elé. Belső auditoraink kitarító munkája is hozzájárul a szép eredmény eléréséhez.

KIR-ünk a további életét az integrált irányítási rendszer keretein belül folytatja. Környezetvédelmi tevékenységünk folyamatos fejlesztése a célunk, kivitelezhető, átgondolt programok segítségével, amit az integrált rendszerben egy logikusabb, egyszerűbb dokumentáción keresztül követhetünk nyomon. A jövőben, céljaink elérése érdekében is számítunk munkatársaink konstruktív együttműködésére.

Bakai Zoltán

KIR vezető

Cantemus 2004/2005
bérlet

Népek zenéje

1. Olasz est
2004. október 2. szombat 18:00
Pergolesi: Stabat Mater
A Liszt Ferenc Kamarazenekar hangversenye
Művészeti vezető Rolla János
Közreműködik a Pro Musica Leánykar

2. Német est
2004. október 19. szombat 18:00
A Bonner Kammerchor hangversenye
Közreműködik a Cantemus Vegyeskar

3. Japán est
2005. január 6. csütörtök 18:00
A Pro Musica Leánykar hangversenye
Közreműködik a Banchieri Énekegyüttes

4. Orosz est
2005. március 5. szombat 18:00
Rachmaninov: Vesperás
A Cantemus Vegyeskar hangversenye

5. A reneszánsz Európája
2005. május 14. szombat 18:00
A Pro Musica Leánykar és a Cantemus Vegyeskar kamarakonzertje

Bérletek Szeptember 1-től megvásárolhatók 2000 Ft-os áron a Kodály Zoltán Általános Iskola titkárságán és a Cantemus Kórus iradáiban (Nyíregyháza, Day Ádám krt. 18. tel: 42 / 508 700, 42 / 508 708)

Kamarai választás

A közelmúltban megtartotta alakuló taggyűlését ülését Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara (MESZK) nyíregyházi szervezete. A szervezetet a megyeszékhelyen és a város vonzáskörzetében lévő településeken dolgozó szakemberek alakították.

Az alakuló ülésen az 1425 tagból 844-en jelentek meg, és a vezetőséget is megválasztották. A MESZK nyíregyházi szervezetének elnöke Illés Ilona lett, alelnökké Kovácsné Dóka Tündét és Djogniné Gresó Juditot választották. A szavazáson hetven küldöttet is választottak, ők a megyei szervezet küldöttterkezetén képviselhetik a szervezetet.

LECTORIS SALUTEM

Bizonyára sokan felkapják fejüket az újság új címének és formai változásának láttán. A megújulás jegyében új lap született a régi jó hagyományok megőrzésével. Új a szerkesztő, Révay Zoltán profi újságíró személyében, aki már 1994. óta intenzíven foglalkozik újságírással. Az Új Kelet szerkesztőjeként, majd az Index-Kelet internetes hírújság főszerkesztőjeként több országos napilap rendszeres tudósí-

tója. A szerkesztőbizottság tagjai között üdvözölhetjük Dr. Harsányi Gergőt, aki reméljük a fiatalság „üde szellőjét” hozza a szerkesztőség munkájába, természetesen számíthatva a „rég” munkatársak áldozatkész munkájára.

Továbbra is a Kór-házunk a mi lapunk, a mi gyermekünk, neveljük fel sok odaadással, reméljük meghálálja.

Dr. Dolinay Tamás
főszerkesztő

A K&H Bank és az Egészséges Nemzetért Alapítvány egyenként 5 millió Ft értékben, összesen 5 nyertesnek országos pályázatot hirdetett meg Magyarországon működő gyermekosztályok, gyermekkórházak, klinikák és országos intézetek számára.

Nagy örömeinkre az 5 nyertes között szerepelt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Jósa András Kórház II. Gyermek- és Gyermek Rehabilitációs Osztálya. A megnyert műszerek nagyban elősegítik a korszerű feltételek mellett történő gyógyítást.

Az ünnepélyes átadásra szeptember 2. felében kerül sor.

Dr. Pethő Ágnes osztályvezető, főorvosnő

a K&H Gyógyvarázs gyermek-egészségügyi támogatási program nyertese

a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Jósa András Kórház II. Gyermekosztálya és Gyermek rehabilitációs osztálya, Nyíregyháza.

4 913 750 Ft

Az intézmény a program keretében bruttó értékben az alábbi eszközöket nyerte:

1 db ion analízis, 1 db pulzoximéter, 1 db 24 órás vérnyommérő monitor, 1 db terheléses EKG, 1 db CRG-100 C kerékpár ergométer, 1 db szivókészülék, 1 db ülőmérleg, 1 db Apnoe alarm (biztonsági észlelő berendezés).

Az intézetnek ezúton gratulál a K&H Bank és az Egészséges Nemzetért Alapítvány.

Felhívás

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Jósa András Kórház PR Irodájának alaptevékenysége és kötelessége, hogy a kórház nemcsak külső, hanem belső környezetének a kapcsolatait is erősítse.

Irodánk feladatai közé tartozik többek között az egységes arculat tervezés és az előadások, konferenciák, kiállítások előkészítése, megszervezése és lebonyolítása.

Ezért nyomtatékkal kérjük, hogy amennyiben ilyen és ehhez hasonló rendezvényeket szerveznek akár a kórházon belül, illetve külső helyszínen kérjük minden esetben időben tájékoztatni bennünket. Kérjük továbbá, hogy a meghívók tervezésénél, elkészítésénél, postázásánál vegyék igénybe irodánk segítségét.

Zékány Szilvia
PR munkatárs

Felhívás

Kérjük a Szakmacsoport vezető főorvosokat, hogy a PR Iroda munkatársait tájékoztatni szíveskedjenek, amennyiben a hozzájuk tartozó rendelések, szakrendelések ideje vagy székhelye megváltozik, mely alapján naprakészen tudjuk tájékoztatni a megyei háziorvosokat. Elérhetőségünk 1237 vagy 1101-es mellékek. Segítségüket előre is köszönjük!

PR Iroda

KÓR-HÁZUNK

A SZABOLCS-SZATMÁR-BEREG MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT JÓSA ANDRÁS KÓRHÁZ LAPJA

Felelős kiadó:

Dr. Pintérné dr. Gönczi Ágnes
főigazgató

Főszerkesztő:

Dr. Dolinay Tamás

A szerkesztőbizottság:

Bugya István
Dr. Exterdéné Zsurkai Ilona
Dr. Harsányi Gergő
Szabó Tibor
Veres Tamásné

Szerkesztő:

Révay Zoltán

Fotó:

Várady Béla

Tördelés, kivitelezés:

Tatár Róbert
Tel.: (30) 903-7883

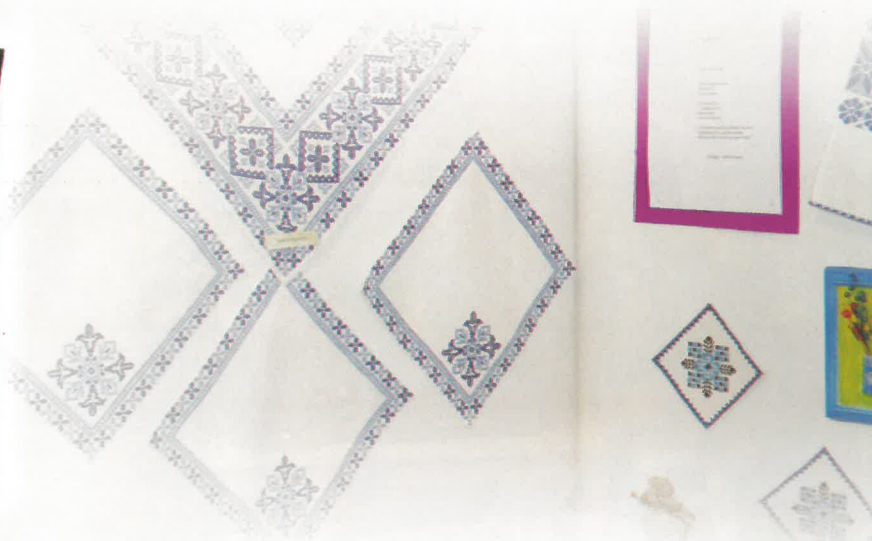
Hirdetésfelvétel:

4400 Nyíregyháza, Szent István u. 68.

A szerkesztőség címe:

4400 Nyíregyháza, Szent István u. 68.

Tel.: (42) 465-666

Pszichobetegek kiállítása

2004. június 18.

Beteg Gyermekek Szüleinek Egyesülete és a Kérlek Segíts Alapítvány közös rendezvénye Sóstófürdőn

2004. július 31-én tartotta a Beteg Gyermekek Szüleinek Egyesülete és a Kérlek Segíts Alapítvány közös nyári rendezvényét a Gyermek Rehabilitációs Osztályon, Sóstófürdőn. A közös rendezvény egy korábbi hagyomány rendszeressé tétele jegyében került megrendezésre. Balogh Krisztián szolgáltatta a zenét és énekelt népszerű slágerket. A Karácsony család pedig bohóctréfákkal szórakoztatta a megjelenteket. Bőséges pizza-áldás és gyümölcslátás állt a gyermekek rendelkezésére.